

INFLUENȚA

Bună dimineața. Mă bucur că sunt în dimineața aceasta aici, ca să aud această relatare despre creșterea lucrării Domnului. De aceea suntem aici și ne bucurăm de fiecare dată când lucrarea Domnului propășește.

În dimineața aceasta când m-am trezit, m-am gândit că v-am făcut rău deoarece v-am adus „niște vreme de Indiana”. Este pentru prima dată când văd gheață în Phoenix. Astfel, soția mea s-a trezit și mi-a zis: „Suntem cu adevărat în Phoenix?” „Cred că da,” i-am răspuns eu. „Nu cred că am ajuns într-un loc greșit.” Dar a fost cu adevărat surprinzător să vedem gheață în Phoenix. „Păi, trebuie să vă deșteptați și să veniți la micul dejun, iar apoi să mergeți să vedeți gheața până când nu se topește, deoarece prezența Domnului topește întotdeauna ceea ce este rece.”

Mă bucur că în dimineața aceasta sunt aici alături de fratele și sora Williams, fratele Rose și alți frați. Sunt bucuros că mă aflu din nou în Ramada, pentru că este ceva cu locul acesta. Acum suntem aici pentru a începe o serie de întâlniri cu frații noștri din împrejurimi și cu cei de la convenția comercianților creștini. Câți predicatori sunt în dimineața aceasta aici? Ridicați mâinile. O, noi suntem în slujbă! În ordine. Și noi avem o afacere care este cea mai mare din toată lumea, și anume salvarea sufletelor. Noi, predicatorii, suntem fericiți în dimineața aceasta pentru că putem strânge mâna altor predicatori care sunt ajutoare de nădejde în slujba pe care o avem, și anume, aceea de a salva suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu. Sunt atât de recunoscător pentru acest efort!

Zilele trecute, în timp ce conduceam am ascultat la radio o emisiune în care un avocat a spus ceva ce eu consider remarcabil. El a spus: „Cum este posibil ca astăzi, când știm că trăim în zilele din urmă, să vedem predicatori și misionari care pun armele jos și nu sunt indignați când văd această lume atât de îngropată în păcat? Atât predicatorii cât și misionarii ar trebui să facă presiuni în fiecare clipă și să avertizeze că venirea Domnului este atât de aproape. Se pare că noi nu suntem destul de conștienți pe cât ar trebui să fim.”

Zilele trecute am vorbit despre sinceritate. Ca și oameni care avem toată Evanghelia, noi credem că posedăm Adevărul, Adevărul Evangheliei. Noi știm că avem multe de corectat în viețile noastre și așteptăm timpul în care vor avea loc treziri mari, cum n-au mai fost de la căderea bisericii, din zilele când totul a fost înghițit în epoca întunecoasă. Dar după aceea, s-au ridicat luptători mari pentru Adevăr, iar ei vor trăi destul ca să aducă la suprafață cele făgăduite.

În Apocalipsa 10, ni se spune că în zilele din urmă va veni un mesager care va așeza din nou toate lucrurile. Când va răsună trâmbița acestui înger, care este un mesager pământesc, se va

încheia taina lui Dumnezeu. Apoi va veni un Înger din cer, cu curcubeul deasupra capului, și El va ridica mâna spre cer și va jura că nu va mai fi timp; este un Înger al legământului. O, cât ar trebui să fim de sinceri când vedem cum se conturează aceste lucruri! Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate, dar ele sunt condiționate. Astfel, dacă facem un lucru care în opinia noastră pare corect, nu are nici o valoare, fiindcă trebuie să ne apropiem de Dumnezeu cum cere El și să facem ce cere El. După ce aud Cuvântul, unii oameni fac lucrurile după cum cred ei că este corect, dar nu vor primi binecuvântarea Domnului pentru că s-au apropiat într-un fel greșit. Chiar dacă avem o bază sau un fundament corect, lucrurile trebuie făcute într-o manieră dreaptă, pentru că totul este condiționat.

De exemplu, când Ahab s-a aliat cu Iosafat, teoretic, Ramot din Galaad aparținea Israelului, deoarece pământul le fusese împărțit de Iosua, iar prin Iosua de către Dumnezeu. Dar sirienii le-au luat pământul și își umpleau hambarele cu bucatele care trebuiau să fie ale Israelului. Teoretic, Ahab avea dreptate, de aceea cei patru sute de proroci ai lui Israel au prorocit toți ca unul: „Du-te la Rabot din Galaad!” Teoretic, ei aveau dreptate, dar în fond, Ahab nu avea dreptate.

Astfel, când s-a ridicat omul acela micuț pe nume Mica, fiul lui Imla, pentru că a avut o vedenie, de fapt nu era vedenia unui om împotriva spuselor celor patru sute de proroci, ci era o vedenie susținută de Cuvânt. De aceea, a știut că are dreptate. Vedeți, totul este condiționat. Noi trebuie să fim siguri.

Când Hanania a profetizat, a luat jugul de pe gâtul lui Ieremia. Israel fusese ales să fie vasul Domnului, dar a fost dat pe mâna lui Nebucadnețar, ca și alte împărății care au căzut în mâinile acestui păgân, și dus în Babilon. Vedeți, aici era Israelul sub jertfă, cât se poate de religioși și de fundamentalisti, dar în realitate ei părăsiseră Legea Domnului. Astfel, au fost duși în robie pentru a-i sluji lui Nebucadnețar pentru un anumit timp. Ieremia avea un jug în jurul gâtului său, iar Dumnezeu i-a zis: „Nu contează ce procește un proroc, ce vis visează un visător sau orice altceva, fiindcă tot ce este contrar cu ceea ce a spus El, este greșit. Astfel, acolo s-a ridicat Hanania, care era un om sincer, și a adus un mesaj spunând: „Așa vorbește Domnul: peste doi ani vă veți întoarce înapoi!” Bineînțeles, poporul s-a bucurat când a auzit aceasta, iar Hanania s-a dus la Ieremia a luat jugul de pe gâtul său și l-a sfărâmat spunând: „Aceasta este Așa vorbește Domnul!” Vă amintiți ce a spus Ieremia? „Amin! Așa să fie, Hanania. Domnul să îplinească cuvintele tale, dar să nu uităm că au mai fost profeți înaintea noastră, iar ei au profetizat împotriva împăraților, împotriva războaielor și așa mai departe. Dar un profet este recunoscut numai atunci când se îplinește profeția lui.” Hanania a rupt jugul, dar voi știți ce i-a spus Domnul. Evanghelia este Adevărul, dar este ceva mai mult care merge cu ea: este sinceritatea aceea adâncă pe care ne-a dat-o Dumnezeu, fiindcă noi trebuie să ne apropiem de Ea cu respect și

dragoste, umili și plini de smerenie. Eu cred că de aceasta avem nevoie noi.

Frate Williams, nu știu încotro mă voi îndrepta în întâlnirile care urmează. Vă rog să vă rugați cu toții ca Dumnezeu să ne ajute și să vindece și bolnavii. Lăsați-mă să vă spun ceva: vor fi suflete salvate, credincioși umpluți cu Duhul Sfânt, bolnavi vindecați, totul fiind spre gloria lui Dumnezeu și pentru ca biserica Sa să crească pentru Împărăția lui Dumnezeu, iar eu sunt aici ca să dau o mână de ajutor la aceasta.

Rusaliile nu sunt o organizație, ci o experiență, o trăire. Gândurile pe care le-am avut cu ani în urmă, nu mai există, au plecat, așa că nu mai spunem: „Numai grupul de la Rusalii a primit toate binecuvântările!” Noi vedem că Dumnezeu a sfărâmat toate părerile noastre, și că a adus în Biserica Sa, catolici, prezbiterieni, metodiști, baptiști, etc., și le-a dat Duhul Sfânt celor care Îl slujesc și fac voia Lui, dovedind astfel că El nu Se schimbă. El nu Se poate schimba, de aceea felul Său de lucrare trebuie să fie întotdeauna același. Hotărârile Lui sunt desăvârșite și Cuvântul Lui nu va trece niciodată; El este suveran și nu trebuie să schimbe și nici nu schimbă nimic.

În dimineața aceasta suntem bucuroși pentru că Hristos trăiește. Așa cum spune cântarea: „De unde știi că El trăiește?”, noi știm că El trăiește în inimile noastre, suntem siguri de aceasta.

Să ne apropiem de trezirea care va veni din biserică în biserică, dar și aici în Ramada, cu respect, cu sinceritate deplină, umili, rugându-ne și crezând în Dumnezeu. Știu că de obicei stăm mai mult, dar la aceste întâlniri nu vreau să facem aceasta. Dorința mea este să-i ajut pe oameni să iasă afară din această lume și să fac tot ce pot pentru Împărăție. Apoi, aș vrea să merg undeva unde aș putea să mă rog pentru tot restul nopții și să vorbesc puțin cu Domnul.

Acum, să ne plecăm pentru un moment capetele, cu sinceritate, și să ne apropiem de Tronul Său de îndurare. Fără îndoială, avem multe cereri în timp ce ne rugăm în dimineața aceasta, de aceea dacă doriți să fiți amintiți, vă rog să ridicați mâna și să-l spuneți Domnului ce doriți să facă pentru voi. Mulțumesc.

Dumnezeule preasfânt și scump, Cel Atotputernic, ne apropiem de Tronul Tău din acest loc numit Ramada Inn și, prin credință, trecem pe lângă lună, pe lângă stele, pe lângă Calea Lactee, pentru a ajunge în prezența Dumnezeului celui viu și pentru a sta lângă Tronul Său măreț, privind acele lumini de aur unde poate locui numai Dumnezeu singur. Între noi și acest Altar există o Jertfă însângerată care stă acolo, și care, așa cum a spus sora și fratele nostru, „Este Cel pe care Îl numim Isus.” El ne-a promis atunci când a fost pe pământ că „*Dacă veți cere ceva Tatălui în Numele Meu, vă va da.*” Astăzi, El stă acolo pentru a împlini fiecare Cuvânt și făgăduință dată. Tată ceresc, Te rugăm să ne îngădui să venim în prezența Ta cu sinceritate și credință, crezând că vei răspunde la cererile noastre.

În primul rând, Te rugăm pentru noi înșine, să ne ierți pentru greșelile noastre și pentru toate lucrurile pe care le-am făcut și care sunt atât de multe, Doamne. Te rugăm să ne ierți și să lași ca sângele scump de pe altar, să ne curețe de orice păcat și de orice lucru care este contrar Cuvântului Tău, Doamne; de orice lucru care este contrar poruncilor Tale și voii Tale cu privire la noi.

În dimineața aceasta, Te rugăm să ne ajuți să ne predăm pe deplin Ție și cu umilință, fiindcă credem că vei porni o trezire. Doamne, noi suntem atât de slabi, încât ne este aproape imposibil să suportăm un efort atât de mare. Dar Tu, Doamne, poți lua lucrurile slabe și să faci din ele lucruri mărețe. Noi venim cu smerenie înaintea Ta și Te rugăm să iei aceste vase slabe și să faci lucrarea Ta prin ele, pentru a vedea rezultate mărețe când se va termina această campanie, și manifestarea lucrării lui Dumnezeu în acest loc.

Binecuvântează-i pe toți frații, bisericile, fiecare denominațiune și toți membri ei. Tată, ajută-i și binecuvântează-i pe toți cei care și-au predat viețile Ție. Te rugăm să-Ți arăți slava prin noi, ca să vadă și alții mărețele lucrări ale lui Dumnezeu și să Te slujească pentru veșnicie.

Încredințăm aceste lucruri în mâna Ta, cu dragoste, credință și respect, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cu voia Domnului, în dimineața aceasta aș vrea să deschid Scriptura la Cartea lui Isaia. Aceasta este o întâlnire a oamenilor de afaceri și are ca scop aducerea sufletelor la Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care vrem să vorbim despre Evanghelie, despre sinceritate și de apropierea pe care trebuie s-o avem față de Ea.

Vom citi din **Isaia capitolul 6.1-8:**

„În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!”

Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și Casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul,

Domnul oștirilor!"

Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

Mi-a atins gura cu el și a zis: „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!”

***Am auzit glasul Domnului, întrebând: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?”
Eu am răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”***

Aș vrea să vorbesc puțin pe baza acestui text și să aduc și câteva notițe pe care le am aici, iar dacă ar fi să-i dau un titlu, aș dori să-l numesc: „**Influența.**”

Vedeți, noi suntem foarte mulți, și majoritatea dintre noi îi influențăm pe ceilalți prin lucrurile pe care le facem, prin felul în care trăim și prin lucrurile pe care le spunem. Cineva privește viața noastră și este influențat de ea. Astfel, ce fel de viață ar trebui să trăim dacă spunem că suntem creștini și știm că cineva privește la viața noastră? Viața pe care o trăiești, se va reflecta și va influența pe cineva. Destinația lor finală va fi influențată de felul în care trăiești și de lucrurile pe care le faci, pentru că ei se uită la tine.

Dacă ne gândim la influență și privim textul din dimineața aceasta, vedem că împăratul Ozia a avut o mare influență asupra tânărului profet Isaia, care a fost chemat să fie un profet în zilele acelea.

Ozia a fost numit împărat la vârsta de șaisprezece ani, după moartea tatălui său. Tatăl lui a fost un mare credincios, iar mama lui a fost o femeie deosebită. Acest împărat tânăr a fost încoronat la o vârstă fragedă și a mers drept din pricina influenței pe care au avut-o părinții săi asupra vieții lui. Cred că acesta este un exemplu bun pentru părinții de astăzi, deoarece cred că acasă ne arătăm atât părțile bune, cât și pe cele rele. Și chiar dacă copiii noștri se comportă ca și cum nu ar observa aceasta, să știți că ei observă tot. Să nu credeți niciodată că ei nu vă observă, pentru că ei vă privesc întotdeauna. Dar nu numai ei vă privesc, ci și vecinii. Și nu doar vecinii, ci toți cei cu care intrați în contact. Oamenii de la biserică vă privesc, cei cu care faceți afaceri în piețe vă privesc și urmăresc și mărturia voastră. Acesta este motivul pentru care noi ar trebui să-L reflectăm pe Hristos în tot ceea ce facem.

Îmi amintesc un mic motto pe care l-am atârnat în casa mea cu câțiva ani în urmă. L-am luat când am fost la tabernacolul Billy Sunday, la una din întâlnirile de la Lacul Winona. Mi-a plăcut atât de mult încât l-am luat, l-am pus în casa mea și l-am ținut până când s-a deteriorat. Suna

cam așa:

„Nu te duce într-un loc unde nu ai dori să fii găsit la venirea lui Isus și nu spune nimic ce nu ai dori să spui în prezența lui Isus!”

Aceasta spune multe. Cu alte cuvinte, nu face și nu spune un lucru care te-ar pune într-o ipostază în care nu ai dori să fii găsit la venirea Lui. Dacă am putea face aceasta, cred că am putea avea o influență bună asupra celor din jurul nostru. Și voi știți că lucrurile pot fi de două feluri: corecte sau greșite.

Zilele trecute, fiul meu Iosif, care are opt ani, a fost călcat pe degetele de la picioare de un alt băiat, iar el s-a luat la bătaie cu băiatul acela. Eu l-am luat în brațe și i-am zis:

„Iosif, să nu mai faci așa ceva!”

„Tati,” a răspuns Iosif, „dar el a făcut așa și așa...”

„Nu contează ce a făcut el. Tu îți iubești tatăl?”

„Da, tăticule.”

„Atunci, gândește-te că oamenii vor privi la viața ta pentru că ești fiul unui predicator. Ei te vor privi întotdeauna ca fiul unui predicator, iar dacă vei face ceva greșit, oamenii vor spune: „Tatăl lui îi permite să facă aceste lucruri?”

Noi știm că ei spun aceasta oricum, de aceea, ca și creștini, noi încercăm să ne creștem copiii cât se poate de bine. Dar este bine să le explicăm tot timpul ce este bine, iar în fața lor să nu facem niciodată lucruri necugetate.

Eu i-am spus copilului: „Iosif, ceea ce faci tu nu se reflectă numai asupra ta, ci și asupra mamei tale, a surorilor tale, a tatălui tău, a familiei și asupra a ceea ce susținem noi. Noi suntem creștini, iar comportamentul nostru se reflectă asupra Domnului Isus. Tu nu vrei să se întâmple aceasta, nu-i așa? Domnul nostru ne-a spus că dacă ne dă cineva o palmă, să întoarcem și partea cealaltă.”

Bineînțeles că pentru un copil cu temperamentul agitat, ca al lui, acest lucru este puțin greu, dar dacă aveți această problemă cu unul dintre copiii voștri, explicați-i situația și aduceți binele în fața lui.

Acest tinerel, Ozia, a avut parte de o asemenea educație în primii ani ai vieții lui, încât atunci când a ocupat tronul, nu s-a abătut nici la stânga, nici la dreapta, ci a făcut întotdeauna ce era

bine. El stat pe ceea ce era bine și nu s-a lăsat influențat de politică, fiindcă era hotărât să-L slujească pe Dumnezeu, indiferent de împrejurări. Ceea ce mi-a plăcut la Ozia a fost faptul că a ignorat popularitatea sau opinia publică, și indiferent ce gândeau ceilalți sau ce făceau ceilalți din acele zile, el a dorit să-L slujească pe Dumnezeu. O, noi avem nevoie de asemenea bărbați în lumea noastră politică! Avem nevoie de bărbați ca el la Casa Albă; avem nevoie de bărbați ca el în afaceri; avem nevoie de astfel de bărbați la amvon, bărbați care nu privesc la opinia publică sau la popularitate, ci rămân cu Cuvântul și nu se abat nici la stânga, nici la dreapta de la El.

Atunci când Dumnezeu l-a însărcinat pe Iosua, i-a spus: *„Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”* (Iosua 1.8).

Eu apreciez poziția pe care a luat-o Ozia. Primul lucru pe care a început să-l facă a fost să repare casa Domnului și să reconstruiască locurile care au fost dărâmate. Astfel, l-a dovedit Domnului că era sincer, și a avut o poziție corectă indiferent de părerea oamenilor din jurul lui și de influența sfătuitoarelor lui care încurajau alte păreri politice în împărăție. Ozia n-a îmbrățișat aceasta pentru că voia să facă numai voia Domnului.

Aceștia sunt genul de oameni de care avem nevoie. Acestea sunt mamele de care avem nevoie: femei, mame care să ia poziția corectă și să facă ce este corect. Indiferent ce fac celelalte femei, voi să faceți ce este corect! Este păcat să vedem națiunea noastră într-un haos cum este cel de astăzi.

În dimineața aceasta m-am trezit puțin mai târziu și m-am dus într-un loc să beau o cafea. Eram cu soția mea și a venit să ne servească o doamnă care era machiată cu albastru. Am mai văzut așa ceva odată când am fost la Los Angeles. Atunci m-am gândit să merg și să-i spun că sunt un predicator și că am văzut pelagră și lepră, dar nu am văzut niciodată așa ceva. Mă gândeam să mă duc s-o întreb de ce boală suferă ca să mă rog pentru ea, dar mă temeam puțin pentru că nu mai văzusem niciodată așa ceva. Eu îl așteptam pe fratele Arganbright. Între timp a mai apărut o femeie care era tot așa, iar eu m-am gândit: „S-ar putea să mă înșel. Cred că ea și-a făcut aceasta.” În vremea aceea nu știam că ceea ce-și pun femeile pe la ochi se numește machiaj, dar cred că fata aceea ar fi fost mult mai atractivă dacă s-ar fi spălat pe față și ar fi arătat ca un om.

Vedeți, când vreuna din aceste staruri de cinema face un lucru ca acesta, influențează toate femeile din țara noastră, iar ele vor face ca ea. Așa este.

Când li s-a permis femeilor pentecostale să își taie părul, deoarece unul dintre predicatori a îngăduit aceasta, restul femeilor din biserică au spus: „Păi, dacă soția lui cutare și cutare face

aceasta, noi de ce nu putem face?” Vedeți, este influența pe care o aveți asupra altor persoane.

Femeia care ne-a servit dimineață era foarte drăguță, amabilă și respectuoasă. Când a plecat de la masă, soția mea m-a privit, iar eu i-am zis: „Este atât de păcat când un duh...” nu am nici o reținere când spun un „duh”, „a reușit să influențeze femeile americane în așa fel încât arată ca închinătorii la idoli.” Este o influență pe care a început-o cineva.

Nu urmați niciodată ce vedeți, indiferent ce face țara aceasta sau cealaltă, soția unui predicator sau altcineva! Nu vă lăsați influențați de nimeni și de nimic, ci lăsați doar Biblia să vă influențeze cu lucrurile care sunt drepte. Ceea ce vedem este greșit, dar noi facem ce vedem, apoi, venim și strigăm, dansăm, vorbim în limbi și susținem că Duhul lui Dumnezeu este în noi. Aici este ceva greșit!

Eu cred că există strigăte, vorbiri în limbi și dansuri în Duhul, dar frate, cum poate să tolereze Dumnezeu așa ceva când este împotriva lor? El a spus aceasta în Cuvântul Său, dar femeile au introdus aceste lucruri și în biserici și de multe ori le vedem îmbrăcate provocator. Totuși, de la amvon se vorbește rareori despre aceasta. Apoi, strigăm, sărim în sus și-n jos și vorbim în limbi. Vedeți? Motivul pentru care această mare mișcare numită penticostali, nu ajunge nicăieri este că în mijlocul ei nu există sinceritate. Totul a devenit doar o senzație, și pentru că spun aceste lucruri, mulți zic despre mine: „Este un urâtor al femeilor! Este diferit...” Nu este vorba despre a încerca să fii diferit, ci este vorba despre a încerca să fii sincer. Eu cred că suntem în zilele din urmă și că avem un Mesaj mare, dar toate strigătele noastre și vorbitul în limbi nu vor mai avea efect. Puteți vedea aceasta printre noi. Ne înmulțim, dar oare creștem și în putere? Suntem tot acolo unde ne aflam când am început în urmă cu patruzeci de ani, deși ar trebui să fim deja în Țara făgăduită.

Influența! Soția unei predicator a cedat și a făcut aceasta și cealaltă, iar un predicator a făcut compromisuri și astfel a început totul. O, dar asemenea lui Ozia, să nu lăsați să vă influențeze nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu! Să lăsăm ca El să fie Influența noastră. Întoarceți-vă la credință, la corectarea făcută de Scriptură, indiferent ce face restul lumii!

Eu nu am nimic împotriva fraților care aparțin unei organizații, care sunt de fapt niște grupări mai mici. Nu am nimic împotriva lor, este în ordine, dar în clipa în care începem să gândim că „Noi suntem singurul grup adevărat; că noi avem totul, iar ceilalți nu au nimic,” acesta este semnul influenței pe care o au conducătorii organizației care spun: „Ar trebui să facem ceva ca organizația noastră să crească.” Noi suntem aici ca să facem să crească Împărăția lui Dumnezeu. Înțelegeți? Astfel, ar trebui să fim o influență în direcția aceasta. Dar nu vom reuși niciodată, cât timp încercăm să-i influențăm pe oameni să facă parte dintr-o organizație

deoarece au făcut parte dintr-una încă înainte de a se naște. Haideți să stăm de partea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său și să-i ajutăm pe frați să facă ce este corect. Să nu tragem o linie și să spunem: „Până aici!” Haideți să dăm mâna peste linie și să fim frați. Acesta este motivul pentru care am fost atât de dedicat la părtășia Oamenilor de Afaceri Creștini care urmează Evanghelia în întregime. Acolo unde nu au reușit să ajungă predicatorii metodiști și prezbiterieni, am ajuns noi, cei de la Evanghelia deplină și am dăruit tradițiile. Ei ajută și încearcă să scoată organizația din mintea oamenilor, dar se pare că ei se îndreaptă într-acolo oricum. Eu sunt aici fiindcă stau pe Adevăr, înțelegeți? Noi nu vrem să fim o organizație, iar într-una din aceste seri, aș vrea să vorbesc despre aceasta în mesajul „Samson a stat în locul acesta,” ca să vedem care este influența noastră.

Aici îl vedem pe Ozia care a fost un om mare. Împărăția lui a fost aproape la fel ca cea a lui Solomon. S-a extins și chiar și țările din jur l-au iubit și i-au plătit tribut, influența lui simțindu-se până în Egipt. El a avut o influență mare și asupra lui Isaia, iar Dumnezeu va binecuvânta orice om care stă pe Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent de influența pe care încearcă s-o aibă politica sau orice altceva asupra lui. Ozia a hotărât să stea pe Cuvântul Domnului, iar Isaia a văzut că Dumnezeu l-a binecuvântat pentru aceasta.

Dar așa cum se întâmplă de obicei cu oamenii, când Ozia a început să se simtă sigur pe sine, când a simțit că avea tot ce-i trebuia în regatul său, s-a îngâmfat în inima lui. Aceasta s-a întâmplat și cu denominațiunile noastre de-a lungul secolelor. Atunci când simt că sunt destul de mărețe, spun: „Suntem aceasta...”, se mândresc și se îngâmfă, iar Dumnezeu le părăsește. Dacă noi, predicatorii de la Oamenii de Afaceri vom ajunge acolo... Fratele Williams a spus că suntem cincisprezece, dar Dumnezeu poate face cu cincisprezece oameni pe care îi are în mâna Sa, mai mult decât cu o mie cinci sute pe care nu-i are în mâna Sa. Înțelegeți? Dar ne-am bucura dacă am fi o mie cinci sute în mâna Sa în loc de cincisprezece. Aceasta este tot ce contează: să ne lăsăm influențați de marele Dumnezeu pe care-L reprezentăm și de Viața care este în noi, prin El, nu de numărul mare al membrilor unei organizații.

Isus a spus: „*Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.*” (Matei 5.13). Nu trebuie să uităm aceasta! Noi suntem sarea, dar dacă sarea își pierde tăria, își pierde puterea de a săra; și dacă sarea își pierde puterea de a săra, nu mai este sare, ci nisip.

Când ne pierdem influența ca tată, ca mamă, ca creștin, ca om de afaceri, ca predicator, etc., ne pierdem influența ca om. Noi putem fi foarte populari în lume și putem merge în pas cu ea, dar trebuie să-L reprezentăm pe Hristos. Și vă întreb: cum ne putem uni cu lucrurile lumii când știm

că Dumnezeu este împotriva lor?

Cum ar fi putut să spună Mica: „Mergeți și înfloriți!”, când știa că Dumnezeu a blestemat acel popor rău? Vedenia lui trebuia să fie împotriva lor. Dacă astăzi vezi un predicator care merge în pas cu lumea, înseamnă că ceva este în neregulă cu el. Știți ce a spus Dumnezeu despre această biserică laodiceană bogată? Ea L-a scos afară. Vedeți? Noi nu putem rămâne la credința dintâi și să fim lumești; trebuie să fim împotriva acestui lucru.

Acest împărat a mers bine până când a aflat că toate națiunile se temeau de el. Când a devenit foarte popular și împărăția lui a prosperat, inima lui s-a umflat de mândrie și a zis: „Vedeți, acum sunt un om mare!” Dar calea care duce în sus, duce de fapt în jos. De unde știți care este calea în sus și care este calea în jos? Dacă Pământul stă în spațiu, de unde știți care este în sus și care este în jos? Întotdeauna *„oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smerește va fi înălțat.”* (Luca 18.14). El îl va smeri pe cel mândru. Fiți întotdeauna umili și mici în ochii voștri! Nu contează ce face Dumnezeu pentru voi, fiți întotdeauna cât se poate de umili. Cu cât Dumnezeu vă binecuvântează mai mult, fiți tot mai umili, fiindcă atunci El va continua să vă binecuvânteze. Dar când ajungeți într-un loc și spuneți: „Am totul sub control!”, nu aveți nimic sub control, ci în realitate ați luat-o pe un drum în jos; ați pierdut influența și ați pierdut puterea mărturiei voastre.

Când vouă, femeilor, începe să vă placă să fiți ca restul femeilor, este ceva în neregulă cu voi. Când voi, predicatorilor, încercați să imitați felul de a fi al altui predicator; când voi, oamenilor de afaceri încercați să faceți afaceri în felul în care o fac și ceilalți pentru că prosperă, nu sunteți pe calea cea bună. Prosperitatea nu arată că sunteți bine și pe calea lui Hristos, ci dimpotrivă, arată contrariul.

Acum, mândria. Ozia s-a înălțat și a spus: „Ce bărbat mare sunt!” S-a înălțat atât de mult încât a încercat să ia locul unui preot. Astfel, a mers în templu, a luat cădelnița cu foc și a mers la altarul tămâierii, dar aceasta putea s-o facă numai un om însărcinat de Domnul s-o facă.

Așa cum am spus mai înainte, o spun din nou: oamenii de afaceri nu sunt predicatori. Noi, predicatorii, avem destul timp pentru a încerca să facem lucrurile corect, dar lăsați oamenii de afaceri deoparte. Voi sunteți oameni de afaceri, nu predicatori, deci nu încercați să luați locul unui predicator, pentru că nu ați fost chemați la aceasta. Dacă doriți să vorbească cineva la convențiile voastre, chemați un predicator, pe cineva care este chemat să facă aceasta, fiindcă puteți vedea la ce luptă suntem chemați noi, predicatorii și puteți realiza ce este de făcut.

Ozia a încercat să ia locul unui preot fiindcă s-a gândit: „Dumnezeu m-a binecuvântat, de ce nu pot face și eu aceasta?” Să nu permiteți niciodată unui asemenea gând să intre în capul vostru,

pentru că Dumnezeu cheamă, rânduiește și trimite pentru slava Sa.

Vă amintiți ce s-a întâmplat când Moise a scos Israelul din Egipt și a pornit să-l ducă spre pământul făgăduit? Acolo s-a ridicat unul numit Datan și a spus: „Un moment, Moise! Tu încerci să pari singurul care poate face aceasta, dar mai sunt și alți oameni sfinți aici!” Dar Dumnezeu a spus: „Separați-vă de ei și îi voi nimici!”

Dumnezeu a rânduit un anumit lucru care trebuia făcut și acela trebuia făcut în felul Lui. Noi nu trebuie să venim cu ideile noastre, ci trebuie să respectăm ceea ce spune El.

Revenind la surorile noastre, nu contează ce fac celelalte femei, Dumnezeu are un tipar așezat Aici. Nu contează ce au făcut unii laici din Biblie, Dumnezeu are un tipar acolo. Vom ajunge acolo după ce vom vedea ce trebuie să facă un laic și ce trebuie să facă un preot. Fiecare are locul lui, iar noi trebuie să rămânem la chemarea noastră.

Deci acest om s-a înălțat singur. Astfel, a luat cădelnița și s-a dus la altar, ceea ce era îngăduit numai oamenilor aleși de Dumnezeu. El a încercat să ia locul unui preot, iar preotul a încercat să-l corecteze. Noi vedem că marele preot și optzeci de preoți, au venit la el și i-au spus: „Dumnezeu te-a binecuvântat în ceea ce faci și ești un om de onoare, un om mare, dar nu ai voie să faci aceasta pentru că ieși de pe calea bătorită!” Oh, cum aș putea spune unele lucruri aici! Da, „vei ieși de pe calea bătorită!” Vedeți? Preotul i-a spus: „Ai ieșit de pe calea corectă, pentru că Cuvântul Domnului spune așa și așa. Numai seminția lui Aaron poate face așa ceva; este numai pentru Aaron și copiii lui. Regele nostru, noi te onorăm și te respectăm pentru că ești un om mare, dar nu face aceasta!” Era el smerit? Nu, domnilor, ci s-a gândit: „Dumnezeu m-a binecuvântat, așa că voi face tot ce vreau!”

Priviți, fraților. Fiți atenți aici! Nu contează cât de mult v-a umplut Dumnezeu cu Duhul Lui, cât de multe ați făcut sau cât de mult ați fost binecuvântați, stați la chemarea Lui! Nu urmați niște tradiții și niște scheme denominaționale! Mai bine veniți pe cale, la Dumnezeu și la ceea ce a stabilit El de la început.

Noi vedem că omul acesta, în loc să se smerească atunci când a fost corectat și să accepte că Cuvântul are dreptate și că Dumnezeu are dreptate, s-a enervat. Cu alte cuvinte, credea că este dat afară din organizația lui. Era foarte supărat pentru aceasta și foarte dezorientat, așa că s-a enervat, s-a întors și a spus: „O clipă! Știți cine sunt eu?”

Atunci când ești corectat de Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fii un om al Cuvântului, dar Ozia a spus că va face cum vrea el. Știți ce s-a întâmplat? A fost lovit cu lepră. În timp ce era plin de mânie și de furie, preotul a văzut lepra pe fața lui.

Poate ziceți: „Ce vrei să spui, frate Branham?” Lepra simbolizează păcatul. Când un om nu se lasă corectat de Cuvântul lui Dumnezeu, este cuprins de lepră, care se întinde pe tot corpul lui. Ce se întâmplă? Ce ai făcut? Ți-ai ruinat influența. Vedeți? Se întâmplă ceva. Dacă nu te lași corectat de Cuvânt, îți vei distruge influența.

În timp ce Ozia era cuprins de mânie, i-a apărut lepra pe față. Și ce s-a întâmplat? Nu numai că a scăpat cădelnița din mână, dar a fugit din Casa lui Dumnezeu și nu s-a mai întors. Nu contează cât de mare era și ce influență avea, când a fost corectat, Ozia a refuzat să primească corectarea deoarece pentru el era mai importantă poziția socială decât Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt sigur că înțelegeți ce vreau să spun. Vedeți? Pentru el, poziția lui de împărat a devenit mai importantă decât Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă asociația oamenilor de afaceri ajunge până acolo încât predicatorii ei să gândească la fel ca Ozia, atunci totul s-a sfârșit. Acceptați mustrarea și corectarea! Când citiți ceva din Scriptură și știți că trebuie să vă smeriți și să urmați Cuvântul lui Dumnezeu, pe calea pe care v-a însărcinat El să pășiți, dacă nu faceți aceasta, s-a terminat. Influența ta este distrusă. Să nu uitați aceasta!

Ce lecție a primit acest profet tânăr! Când a văzut acest împărat și ceea ce i s-a întâmplat, Isaia a învățat o lecție mare, și anume, că nu contează cât de mare este un om și câtă influență poate avea, când refuză să pășească în Lumină și să-L asculte pe Dumnezeu, influența lui este distrusă și este scos afară din teren.

Un alt lucru pe care l-a învățat Isaia din această întâmplare este că Dumnezeu îl rânduiește pe om la locul lui. Deci, nu tu te pui în acel loc, ci Dumnezeu te pune. Noi trebuie să recunoaștem aceasta.

După cum știți, mie îmi place să vânez sus, în Nord, când începe să vină iarna. În iazurile de acolo se nasc o mulțime de rățuște micuțe. Ele ies din ou primăvara și nu părăsesc deloc acele lacuri; nu cunosc altceva decât acele lacuri. Dar de îndată ce se simte adierea vântului rece, o rață merge în mijlocul lacului și face o chemare, așa că toate rățuștele de pe lac vin la ea. Ea știe că lacul va îngheța în curând și se pregătesc împreună să plece spre Louisiana. Și vor pleca. De ce? Pentru că în ele este ceva; Dumnezeu le-a dat un instinct și ele îl folosesc deoarece acesta le călăuzește. Dacă instinctul lor le-ar călăuzi undeva în Nord, ele ar ști că ceva este în neregulă, iar celelalte rățuște nu ar urma-o pe rața aceea, deoarece ar ști că nu este un traseu în conformitate cu cel pe care îl fac în mod regulat.

Când oamenii ajung să fie conduși contrar Cuvântului, spun: „Noi, metodistii, avem totul sub control. Noi baptiștii avem totul sub control!” Dar nu este așa. Numai Dumnezeu are totul sub

control. Înțelegeți? Așa este.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Și Cuvântul este încă Dumnezeu. Așadar, Dumnezeu are totul. Să mergem pe calea Lui, pe calea bătătorită și să nu încercăm să-i conducem pe ceilalți într-o altă direcție.

Când au văzut ce era acea rățușcă, niciuna din celelalte rățuște nu avea altceva de spus decât: „Amin!” Ele știau că ea avea ceva deosebit deoarece era cea care a făcut chemarea; a alergat în mijlocul lacului și a scos acel strigăt care a fost un semnal pentru celelalte, iar ele au știut că ea are adevărul.

Există ceva în legătură cu Evanghelia, cu puterea învierii lui Isus Hristos. Pavel a spus: *„Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”* (1Corintei 14.8). Dar când Evanghelia dă un sunet care spune: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,”* iar noi privim și vedem că este Adevărul și că este în conformitate cu Cuvântul, aceasta este ceea ce o influențează pe o rățușcă adevărată. Pe lac există și alte animale, dar ele au o altă cale. Numai rățușca adevărată va merge mai departe. Dumnezeu a pus-o acolo și i-a dat ceva, pentru că a vrut ca ea să fie așa. Dumnezeu a rânduit în biserică... Dumnezeu, nu o organizație, nu un om și dorința lui de a face episcopi sau prezbiteri. Deci, *„Dumnezeu a rânduit în biserică: apostoli, misionari, proroci, învățători, păstori și evangheliști.”* Dumnezeu i-a trimis în Biserică, și fiecare sunet scos de trâmbița lor va fi la fel, deoarece este Același Evanghelie. Vedeți? Dacă este profet, trâmbița lui sună ca trâmbița unui profet. Astfel, el spune dinainte lucrurile care se vor întâmpla și tot ceea ce spune, se întâmplă.

Zilele trecute a venit la mine o fetiță și mi-a spus: „Frate Branham, vreau să-ți spun că am avut un vis, iar în el s-a întâmplat un lucru pe care aș vrea să mi-l explici.” M-am așezat jos. Dacă printre noi este cineva care nu vine din rândurile pentecostale, aș vrea să mă scuz puțin în fața voastră.

„Nu mi-ai spus visul meu,” a spus ea.

„Stai puțin jos, draga mea,” am spus eu. „Mama și tatăl tău îmi sunt prieteni buni, fermieri care au venit de departe aici pentru a fi cu noi. Ei cred că eu sunt un slujitor al lui Hristos, iar tu ești doar un copil de doisprezece ani.” Cred că ea merge la școală cu fetița mea, Rebeca. „Tu vei întâlni afară multe lucruri în numele creștinismului. Când vei întâlni un om care are o interpretare așa (Fratele Branham pocnește din degete), în Numele Domnului, să fii atentă, pentru că aceasta este contrar Scripturii.”

Isus a spus că în zilele lui Ilie erau mulți leproși, dar numai unul a fost trimis la El. În zilele lui

Elisei erau multe văduve, dar a fost trimis numai la una dintre ele. Există multe lucruri pe care Isus nu le-a făcut de multe ori. Fiți atenți cu cei care au răspuns la orice. Când cineva se ridică și vorbește în Numele Domnului, aceasta trebuie să fie adevărat; trebuie să fie adevărul.

Și am continuat: „Draga mea, cred că aș putea să-ți explic ce cred eu că înseamnă visul tău, dar nu pot să-ți spun aceasta în Numele Domnului.” Și pentru că ea știa cum se petrec lucrurile, i-am zis: „Ți-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Mulți oameni au venit și au spus una și alta, dar eu le-am zis: „Nu pot să-ți spun nimic despre visul tău dacă nu-mi spune El. Numai atunci voi putea spune: „Domnul mi-a spus...” Dar până atunci, nu știu. Nu vreau să-ți spun părerea mea sau să te influențez cu ceva. Eu nu pot spune: „Așa vorbește Domnul,” pentru că este gândul meu și consider că așa este cel mai bine să procedez.”

Trebuie să fim sinceri deoarece avem cel mai mare lucru din lume. Cea mai mare Comoară a cerului este Hristos printre noi. De ce dorim un înlocuitor sau o mică influență? De ce să încercăm să fim mari printre oameni? De ce să nu fim slujitori umili ai lui Hristos?

„Acesta este motivul pentru care nu-ți pot spune despre Biblie. Dacă ți-aș spune că mergem la Arizona... Cred că tatăl și mama ta vor merge la convenția oamenilor de afaceri.”

„Da, ei merg.”

„Dacă în prima seară v-aș spune: „Vă spun în Numele Domnului că acolo va veni o femeie invalidă și va fi așa și așa,” așa cum ai auzit că se spune, iar imediat după rugăciune, femeia aceea se va ridica și va merge pe picioarele ei? Ce s-ar întâmpla dacă v-aș spune că la mijlocul întâlnirii, va veni o femeie cu un bebeluș care are capul mare, și că de îndată ce ne vom ruga pentru el, capul lui va deveni normal? Sau că la finalul întâlnirii vor veni patru bărbați care vor aduce cu ei un bărbat mort de mai multe zile? Dacă i-aș descrie și aș spune că ei poartă costume de culoare neagră, și de îndată ce mă voi ruga Tatălui ceresc, duhul acelui om se va întoarce înapoi în trup? Tu știi că au avut loc astfel de lucruri.

Apoi aș spune: „Cum ar fi dacă fratele tău, care este un copil de cinci ani, ar fi ucis pe stradă, iar tu îl vei aduce la mine? Eu voi sta în pragul ușii, iar acolo va mai fi un bărbat cu costum deschis la culoare, cu care eu stau de vorbă. Și fratele tău se va face bine.”

Dar cum ar fi dacă eu aș spune aceste lucruri, și tu ai merge la adunarea mea, dar femeia aceea paralizată nu ar fi acolo? Dacă nici acel copil cu capul mare nu va fi acolo? Tu ai deveni foarte confuză și nu ai ști ce se întâmplă, iar dacă aș mai vorbi prin „Așa vorbește Domnul,” nu ar mai fi primit nimic din ceea ce voi spune. Mi-aș pierde toată influența, iar voi ați avea nevoie de timp ca să vă gândiți ce să mai credeți, ceea ce ar fi un lucru rău.”

Apoi am continuat: „Dar dacă femeia ar fi acolo? Dacă copilul cu capul mare ar fi vindecat? Dacă bărbatul mort va fi înviat? Apoi, dacă fratele tău ar muri, nici măcar nu ai plânge, ci ai spune: „Tati, lasă-mă pe mine să-l salvez, căci îți voi arăta slava lui Dumnezeu.” De ce? Pentru că a fost aici; a fost acolo și acolo. Și pentru că de fiecare dată se întâmplă întocmai, tu știi că este corect. Acesta este motivul pentru care noi dorim să credem Cuvântul lui Dumnezeu.”

În grădina Eden s-a vorbit despre un Mesia care va veni, despre un Salvator. Profeții au văzut aceasta mai dinainte și El a venit așa cum a spus Biblia că va veni. Nebucadnețar a avut un vis, iar Daniel l-a tălmăcit. Acel vis vorbea despre împărățiile neamurilor și totul s-a întâmplat întocmai.

De fiecare dată când Biblia a vorbit, istoria a dovedit că s-a întâmplat întocmai. Biblia spune aceasta aici, iar istoria confirmă că s-a întâmplat. Acum, noi suntem în timpul răpirii. Ea va avea loc cu siguranță, pentru că de fiecare dată lucrurile s-au desfășurat întocmai cum s-a spus. Dumnezeu cheamă afară un popor, iar acum este timpul în care o face. Noi trebuie să fim sinceri.

Dacă aveți ceva, fiți atenți la ceea ce aveți, pentru că dacă acel lucru nu se întâmplă cum spuneți, veți distruge influența pe care o aveți. Înțelegeți ce vreau să spun? (Adunarea spune: „Amin!”). Poate spuneți: „O, eu aparțin...” Mie nu-mi pasă unde aparții, frate și soră! Trebuie să se întâmple întocmai cum ai spus, pentru că altfel te-ai făcut de râs. Ai adus doar rușine asupra ta, ți-ai distrus influența și ai distrus mărturia lui Isus Hristos pe care o porți. Ai grijă! Învățătura ta cu privire la acele lucruri este corectă, dar aceasta funcționează cu o făgăduință care este condiționată, așa că fii atent la influența ta.

Uneori auzim pe cineva vorbind în limbi și există cineva care dorește să-l imite, așa că va vorbi și el în limbi. Apoi, unul vede că cineva a dus o interpretare, iar altcineva se ridică și spune: „Și eu am aceasta.” Iar voi mergeți mai departe prin impresii și spuneți: „Așa vorbește Domnul!”, dar așa ceva este greșit. Dumnezeu nu vă va duce mai departe și veți rămâne o organizație, dacă nu scăpați de așa ceva. Poate nu vă place de mine acum, dar în ziua judecății mă veți iubi. Înțelegeți? Fiți siguri de aceasta. Spuneți ceva numai dacă o spune Dumnezeu, dacă știți că este adevărul și că Dumnezeu a spus așa ceva. Nu spuneți opinia sau impresia voastră, pentru că și voi puteți fi influențați.

Atunci când Iosafat și Ahab stăteau la porți, prorocii aceia erau sinceri și aveau o inspirație. Dar vedeți voi, inspirația lor nu se potrivea cu făgăduința Bibliei. Profetul care a prorocit înaintea lor, Ilie, i-a blestemat pe Ahab și pe Izabela și a spus ce se va întâmpla cu ei. Cum ar putea veni o binecuvântare peste ceea ce a blestemat Dumnezeu?

Cum ar putea veni o binecuvântare peste oamenii care acționează așa cum a spus Dumnezeu să nu o facă?

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare și un chimval zăngănitor.” (1Corinteni 13.1).

Voi aveți Adevărul, dar trebuie să vă apropiați de El într-un mod diferit, nu cu o mare veselie și nu ca să aveți ceva despre care să strigați. Asigurați-vă că vă apropiați cu sinceritate. Dacă trăiți o viață diferită de aceea pe care trebuie s-o trăiți, continuați până când veți ajunge la acea Viață, iar atunci Ea va veni de la sine și va trăi în voi cât se poate de normal.

Vedeți voi, oilor nu li se cere să producă lână, pentru că ele nu o pot produce. Tot așa, darurile nu pot fi produse prin emoții. Ceea ce avem înăuntru trebuie să se vadă și afară. Cum putem vorbi ceva contrar când știm ce este corect? Nu a spus Isus: *„Pui de năpârци, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.”* (Matei 12.34). Vedeți? Trebuie să fim siguri când vorbim aceste lucruri, trebuie să fim siguri că ele sunt corecte.

Acum trebuie să mă grăbesc deoarece cred că este foarte târziu. Puteți să mai stați puțin cu mine? (Adunarea spune: „Amin!”). Da.

Isaia a învățat ceva de aici. El a învățat că nu contează cât de mare este o organizație, nici cât de mareț este omul. Chiar dacă Dumnezeu i-a dat unui om mii de milioane de dolari în timpul acesta în care trăim, aceasta nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. Cuvântul Lui este suprem, iar aceasta spune totul. Voi trebuie să țineți Cuvântul Lui! Umblați smeriți cu El!

Fiți atenți! Noi vedem că Ozia a făcut ceva ce era contrar Cuvântului și că a fost pedepsit pentru aceasta; nu a contat cât de mare era.

David a fost un om mare, un om după inima lui Dumnezeu, dar cu toate acestea s-a îndepărtat de Cuvânt și a păcătuit, pentru că Cuvântul spunea *„Să nu curvești!”* Dar David s-a îngâmfat și a spus: *„Dumnezeu nu va lua în seamă lucrul acesta!”* Însă Dumnezeu este atent la fiecare gând al vostru. Așadar, fiți atenți ca ele să fie bune. Dumnezeu pune un om al Lui într-un loc și nu acceptă altul. Nu există nici un om care să poată lua locul altuia. Astfel, El l-a pus pe fratele Green acolo să cânte. Nu l-am mai auzit de multă vreme cântând, de aceea mi-a încântat inima să-l ascult. El este un om bun.

Zilele trecute am citit despre doamna McPherson și am văzut unele lucruri care s-au petrecut acolo. Ea a fost o femeie influentă și am observat că fiecare doamnă predicator trebuia să-și

poarte Biblia la fel ca ea. Oh, Doamne!

Noi vedem aceasta și astăzi când sunt zece mii de „Billy Graham.” I-ați observat? Ei încearcă să vorbească la fel ca el. Fiți voi înșivă! Rămâneți așa cum sunteți, pentru că voi nu puteți fi Billy Graham și Billy Graham nu poate fi unul dintre voi. Dacă vreți să fiți populari în lume, puteți încerca să vă dați drept altcineva, dar nu veți ajunge în Împărăția lui Dumnezeu. Eu prefer să fiu o persoană ștearsă, neînsemnată, dar să fiu în Împărăția lui Dumnezeu. Rămâneți așa cum sunteți, cum v-a făcut Dumnezeu! O, cum aș putea să spun... Motivul pentru care fac aceasta este că nu sunt conștienți că Dumnezeu îi privește. Înțelegeți? Voi uitați că Dumnezeu este acolo și vă ascultă, dar El ia în considerare toate lucrurile la care vă gândiți. El știe totul și le notează în caietul Său de înregistrări. Gândurile voastre se aud în cer mai tare decât se aud cuvintele voastre pe pământ. Gândiți deci, numai lucruri potrivite.

Așa cum i-am spus micului Iosif: „Un băiat se naște în această lume, stă chiar în mijlocul drumului și se îndreaptă spre Calvar, spre Hristos. Pe ambele părți ale drumului există câte un pom: unul în partea stângă, pe care eu îl numesc cel greșit. Acesta va încerca să-l atragă pe băiat, iar dacă va reuși, asupra aceluia băiat va veni o influență negativă și nu se va dezvolta corect. Dacă merge pe partea cealaltă a drumului și este atras de Duhul Sfânt, El îl va îndrepta drept la Calvar și îl va ține în acea direcție, făcându-l să crească drept. Este ușor să gândești atât bine, cât și rău. Este ușor să gândești bine despre cei care te vorbesc de rău, pe cât este de ușor să gândești rău despre ei.”

Dar dacă gândești bine, aceasta te va ajuta să crești drept. Înțelegeți? Stați drepti lângă Dumnezeu!

Acum mă voi grăbi.

În vedenia din Templu, Isaia L-a văzut pe Dumnezeu stând pe tronul Său. O, priviți-l pe serafimul ceresc care înseamnă „arzător” și este o Persoană aleasă și specială. Când Ozia mergea la Templu, Isaia se apleca peste umărul lui și mergea oriunde mergea împăratul. Dar a trebuit să constate că nu a contat cât de influent era împăratul, câtă influență bună avusese asupra lui Isaia, lucrurile mărețe pe care le făcuse, etc., pentru că atunci când a încercat să ia locul altuia, a eșuat. Astăzi există o mulțime de oameni care încearcă să-i imite pe alții. Ce cauzează aceasta? Lăsați-mă să mă uit la ceas. (Frații spun: „Este în ordine, du-te înainte, frate.”). Să merg înainte? În ordine. Mulțumesc.

Vedeți, astăzi Dumnezeu trimite ceva pe pământ. Și ce se întâmplă? Toți trebuie să fie la fel.

Cu puțin timp în urmă a fost adus aici un băiețel pentecostal care se numea David Walker. El era

predicator. Eu am auzit alți băieți spunând: „Este micuțul copil Isus născut dintr-un om... Mamă! Ce se va întâmpla?” Dar nu este vorba doar de acel băiețel. El și-a aruncat haina, a luat un text și l-a tratat ca un preot. Cred că aparținerea unitarienilor, iar trinitarienii nu ar fi stat să asculte o asemenea predică. Deci ei le-au luat un David mic. Când a mers în Florida, el m-a chemat să merg să-l ajut.

Dacă frații nu s-ar fi adunat în jurul acestui băiat, dacă nu s-ar fi rugat pentru el și nu ar fi concentrat toată atenția asupra lui, el nu s-ar fi ridicat niciodată; dacă nu l-ar fi trimis numai la acele grupări cu învățătura lor și l-ar fi trimis să predice pentru toți, probabil ar fi câștigat mii de copilași. Dar ei au lăsat ca lumea de afară să pătrundă înăuntru cu obiceiurile ei. Ei au auzit despre micuțul David, dar iată că aici este Unul mai mare decât micuțul David, iar ei au venit și s-au uitat la El. Apoi merg acolo și văd un eșec total, așa că se întorc și spun: „Iată ce s-a întâmplat...”

Când aud pe cineva care vorbește în limbi și aduce și o tălmăcire, ei spun: „Domnul va face ceva!” și vedeți, se întâmplă întocmai.

Apoi se duc în alte părți și văd doar niște imitații bazate pe senzații și spun: „Sunteți nebuni!” vedeți? Sunt doar niște comparații. Să nu faceți aceasta!

Apoi așteaptă ca Domnul să le reînnoiască puterea. Lăsați-mă să mă smeresc și apoi să chem Numele Lui! Lasă-mă să aștept, Doamne. Dacă El nu va face nimic altceva pentru mine decât să mă salveze, aceasta este tot ceea ce doresc. Dacă ai nevoie de mine, arată-mi și voi merge unde mă trimiți Tu. Doar spune-mi, căci sunt aici și sunt slujitorul Tău. Fă aceasta și influența ta va fi mare. vedeți, Dumnezeu este sfânt pe deplin.

Acest profet se pleca în fața împăratului. Apoi a aflat că s-a întâmplat ceva... vedeți? Nu contează cât de mult este binecuvântat un om. Când trece linia dintre Adevăr și greșeală, Dumnezeu își retrage mâna de peste el. Atunci Isaia s-a dus în templu, a căzut în genunchi în fața altarului și a început să plângă. Și în timp ce plângea, Dumnezeu a venit jos într-o vedenie. El a văzut acei Îngeri care zburau înainte și înapoi prin Templu, și își acoperea fața și picioarele cu aripile lor, strigând într-una: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeul cel Atotputernic!*” Astfel, Isaia a putut spune: „L-am văzut pe Dumnezeu deasupra oricărui om de aici de pe pământ, deasupra lui Solomon, deasupra lui David, a lui Ozia. Dumnezeu este înălțat într-un loc unde nu poate ajunge nici un om. vedeți? El L-a văzut în toată măreția Sa, înconjurat de acele Ființe mărețe, într-un loc plin de fum. El a văzut că stâlpii Templului au început să se cutremure la Glasul Lui. Isaia nu văzuse așa ceva la Ozia, ci a văzut și a înțeles că omul muritor poate cădea. Nu contează cât de mult este binecuvântat, el poate cădea. Astfel, el a privit la Cel care

nu poate cădea, la Cel ale cărui temelii sunt sigure, și chiar și stâlpii Templului s-au mișcat la auzul Vocii Lui.

Gândiți-vă la aceasta! Cu două aripi își acopereau fața. Gândiți-vă că chiar și Îngerii își acopereau fețele lor sfinte în prezența Lui. Serafimii sunt alături de heruvimi; ei sunt la fel ca heruvimii; sunt cei care ard jertfa, făcând trecere închinătorilor înaintea Lui, ei le deschid calea spre El. Gândiți-vă că serafimii care stau în prezența lui Dumnezeu trebuie să-și acopere fața înaintea Lui, iar noi luăm Numele Domnului și Îl folosim în orice fel, prorocim în Numele Lui când nu avem nimic decât o influență, spunem lucruri care nu se întâmplă niciodată și ne purtăm cu indiferență. Dacă spui ceva ce nu s-a întâmplat, căiește-te și mărturisește că te-ai înșelat, și atunci influența ta va veni înapoi pentru că ești sincer.

Acești serafimi nu au cunoscut niciodată păcatul și nici nu au știut nimic despre el. Ei doar ard jertfa pentru a crea o cale pentru închinător. Dar ei trebuie să stea cu fețele acoperite. În prezența lui Dumnezeu, ei își acoperă fețele lor sfinte în semn de respect.

Acum parcă nu mai există respect; parcă nu mai putem face nimic bun în Numele Domnului. Cât timp aparținem unui grup care are poziție socială, cât timp episcopii și prezbiterii nu ne iau actele de aderare și avem o influență bună asupra oamenilor, ne gândim că totul este în ordine.

Dar ce fel de influență avem în prezența lui Dumnezeu? Rugăciunile noastre primesc răspuns sau se întorc înapoi fără nici un rezultat? *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă cuvintele Mele rămân în voi, cereți orice veți vrea și vi se va da.” „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 15.7; 14.12).

Unde suntem noi? Să ne căutăm pe Hartă în dimineața aceasta și să nu trecem mai departe cu ușurință. Nu, domnilor! Există o singură cale spre Rai, iar aceasta este calea sfințeniei. Cei drepti pășesc pe ea, dar cei necredincioși râd în fața ei. Depinde de ceea ce ești.

Oamenii nu mai au respect, iar cei câțiva care încearcă să trăiască drept sunt luați peste picior și se râde de ei.

Zilele trecute, pentru că o femeie își făcuse un coc în spate, un bărbat a luat Isaia 3 și i-a zis: „Taie-ți părul, deoarece aici scrie despre aceasta!” Orice om care nu știe mai mult despre Cuvântul lui Dumnezeu decât aceasta, știe că El spune că este o rușine ca femeia să-și taie părul. Biblia spune: „Desfă-ți părul când intri în biserică!”, dar dacă le spui aceasta, femeile râd. Vedeți? Nu mai există respect și nu se cunoaște Cuvântul. Nimeni nu Îl respectă, nici măcar atunci când este adus înaintea lor. Predicatorii văd Cuvântul, dar refuză să pășescă în El.

Îmi amintesc că zilele trecute când am venit jos, am văzut că erau instalate camere. Pentru mine este ceva nou, dar Billy știe cum să lucreze cu ele. Ele au atașat un telemetru. Eu m-am uitat prin ceva și am văzut trei sau patru obiecte și parcă toate arătau la fel, așa că am spus: „Nu poate fi așa!” Apoi m-am uitat așa și am văzut numai unul, dar când m-am uitat așa, am văzut din nou trei sau patru. Atunci am luat acel lucru și l-am reglat până am văzut un singur obiect.

De aceasta are nevoie și biserica de astăzi: de un telemetru (Instrument optic pentru măsurarea rapidă a distanțelor fără a le parcurge). Utilizați-L! Ce este acesta? *„Cine va adăuga sau va scoate un Cuvânt din Cartea aceasta, îi va fi luată partea lui din Cartea Vieții.”* Acesta este Telemetrul vostru! Dacă aveți trei sau patru lucruri și nu știți ce să faceți cu ele, aduceți-le la unul. Dumnezeu este Unul; Cuvântul Lui este Unul; poporul Lui este Unul, nu cinci mii șase sute sau șase mii șase sute de organizații. Este numai unul. *„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl și că El este în Mine; că Eu sunt în voi, și că voi sunteți în Mine.”* Așa este. Luați Telemetrul și folosiți-L!

Nu mai există respect. Dacă un predicator încearcă să fie corect, ia Cuvântul lui Dumnezeu și spune: „Îmi voi curăța adunarea,” se ridică imediat o plângere din partea cuiva și predicatorul este dat afară. De ce? Pentru că oamenii nu sunt convinși de prezența lui Dumnezeu.

Trebuie să faceți așa cum a spus David: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”* (Psalmul 16.8). Lăsați-L pe Domnul să meargă înainte! Eu îl am la dreapta mea; El merge înaintea feței mele.

Orice văd, vreau să-L văd pe Isus acolo. Nu voi merge în nici un loc, nu voi face nimic și influența mea să fie doar pentru El. Atunci Telemetrul meu a găsit Adevărul. Lăsați ca ce era în Hristos să fie și în voi, pentru că El a pus Cuvântul Tatălui mai presus de toate și a spus: *„Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat, necredință? Dacă spun Adevărul, pentru ce nu Mă credeți? Dumnezeu a dovedit că Eu sunt Mesia. Cine Mă poate acuza de păcat? Până când nu faceți lucrările pe care le fac Eu; până când Cuvântul nu este dovedit prin voi așa cum este dovedit prin Mine, stați deoparte, deoarece păcatul este necredința în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar cel ce crede nu este osândit.”* Înțelegeți? O, unde suntem, biserică? Unde suntem?

Serafimii aceia aveau două aripi cu care își acopereau picioarele. Ce însemna aceasta? Se umileau în prezența Lui. Moise și-a scos încălțăminte în prezența lui Dumnezeu; Pavel a căzut la pământ și l-a sărutat, pentru că era în prezența lui Dumnezeu. Ioan Botezătorul a spus: *„Eu nu sunt vrednic să mă plec să-i dezleg curelele încălțăminte.”* (Marcu 1.7).

Faptul că își acopereau picioarele cu aripile înseamnă smerenie, umilință; înseamnă că aveau grijă cum pășeau înaintea Lui și ce făceau deoarece erau conștienți că erau pe pământ sfânt. Noi nu facem așa ceva, iar aceasta este greșit. Fiți conștienți întotdeauna că sunteți niște oameni neînsemnați, mici!

Cine sunteți voi? Introduceți degetul într-o găleată cu apă și scoateți-l afară; apoi încercați să găsiți gaura rămasă. Nu sunteți nimic! La puțin timp după ce veți pleca, nu vă va mai duce nimeni dorul. Vă vor face o procesiune de înmormântare și aceasta este tot. Dar influența voastră va dăinui și va merge mai departe și mai departe.

De aceea astăzi, în mijlocul atâtor necredincioși, nimeni nu a putut explica și nu s-a putut îndepărta de influența Unui singur Om, Isus Hristos, care a fost Dumnezeu arătat în trup. Când El a venit pe pământ, în marele vârtej al Vieții Lui, a însemnat locul în care a fost și i-a atras pe toți oamenii la El. Dar tu nu te poți apropia de această Viață dacă nu ești atras în Ea, și aceasta pentru că eu și tu, noi nu suntem nimic. Să ne gândim la ceea ce ne atrage. Barca mea nu este nimic în mijlocul mării timpului, dar doresc să mă îndrept spre Acel lucru măreț care mă atrage spre El. Este El. Fiți conștienți de faptul că sunteți neînsemnați.

Apoi vedem că acei serafimi aveau două aripi cu care își acopereau fețele în prezența lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă respect. Și aveau două aripi cu care își acopereau picioarele. Ce înseamnă aceasta? Pășeau în smerenie și umilință. Și aveau două aripi cu care zburau, se puneau în acțiune. Da, ei se mișcau folosindu-se de cele două aripi. Deci, aveau două aripi cu care își acopereau fața și care simbolizau respectul; două aripi cu care își acopereau picioarele și care simbolizau umilința și smerenia și două aripi cu care zburau pentru a se pune în acțiune. Ce făceau ei? Prin aceasta le arătau profeților cum trebuie să fie pregătiți slujitorii Lui. Cei care sunt în slujba Domnului trebuie să fie respectuoși, umili și în acțiune. Dacă tu îți dezvelești picioarele, acțiunea ta nu va face nici un bine pentru că te miști greșit. Înțelegeți? Trebuie să ai totul: să fii respectuos, umil și în acțiune și vei fi ghidat bine. Așa vrea Dumnezeu să fie biserica Sa: în acțiune.

Femeia de la fântână stătea acolo și se uita la Evreul care îi vorbea, fiindcă El i-a zis:

„Dă-Mi să beau.”

„Păi, noi nu avem nici o legătură unul cu celălalt, pentru că aici este o segregatie. Eu sunt o femeie din Samaria și Tu ești evreu, deci nu trebuie să avem nimic unul cu altul.” Vedeți, ea respecta vechiul obicei.

Dar El i-a zis: „Dacă ai ști Cui îi vorbești așa și Cine este Cel care vorbește cu tine, atunci tu mi-

ai cere să-ți dau să bei.”

„Fântâna este adâncă și Tu nu ai cu ce să scoți apă.” Apoi El i-a zis:

„Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Eu nu am bărbat,” a răspuns femeia.

„Aici ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci bărbați, iar cel cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.”

Vedeți? Atunci ea a dat înapoi. De ce? Pentru că nu se comporta ca fariseii, care atunci când au văzut ce a făcut El, au spus: „Omul acesta este Beelzebul, un ghicitor. El folosește telepatia mintală. Vedeți? Noi vom explica totul adunării noastre. În fond, El nu are Cuvântul. Noi avem școli, dar nu Îl avem înregistrat la seminariile noastre.”

Dar El avea Adevărul și era Adevărul lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat acolo? Aripile ei i-au acoperit imediat fața și picioarele, așa că ea a spus: „Doamne,” nu „Beelzebul.” Da, ea a spus: „Doamne, din câte știu eu, Tu trebuie să fii un profet. Noi n-am mai avut de sute de ani nici un profet, dar Scriptura spune că atunci când va veni Mesia, El va fi un profet ca și Moise. Și când va veni El, va face astfel de lucruri. Cine ești Tu? Trebuie să fii un profet. Când va veni Mesia, El va face același lucru pe care Îl faci Tu, deoarece El va fi Profetul lui Dumnezeu.”

„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela,” a răspuns El.

Atunci ea a acționat: „*Veniți să vedeți un Om...*”

Ce a făcut El astăzi? Ce spuneți voi astăzi? „El nu aparține organizației noastre!” Vedeți? Nu există respect și umilință. Când vedeți că se ridică o biserică, uitați-vă de unde vine, deoarece este bine dacă sunt păsări cu același penaj. Porumbeii zboară întotdeauna împreună și mănâncă hrana porumbeilor, nu hrana ciorilor.

Cioara este o fățarnică, deoarece poate mânca hrana unui porumbel și să fie în același timp o cioară. Dar porumbelul nu poate mânca hrana pe care o mănâncă cioara, pentru că nu are fiere. Așa este. Dacă ar mânca ceea ce mănâncă ea, ar muri. Dar bătrâna cioară se poate așeza pe un hoit și să mănânce până se satură, după care poate merge să mănânce porumb alături de un porumbel. Vedeți? Dar porumbelul nu poate face aceasta; el poate mânca numai hrana lui. Da, un porumbel adevărat al lui Dumnezeu poate mânca numai Cuvântul Lui. El nu poate lua lucrurile lumii. Nu, domnilor. Stomacul lui nu le poate suporta. Aceasta este tot. L-ar omorî pentru că nu poate suporta așa ceva.

Dar ei stau cu toții sub același acoperământ. Aceasta s-a întâmplat pe arcă și de atunci au continuat tot așa. Dar Isus a spus: „Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci voi spune: „Smulgeți neghina și legați-o în snopi ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.” (Matei 13.30).

Vă țin mult, dar mă voi grăbi dacă pot. Nu vreau să spun lucrurile oricum deoarece acestea nu sunt glume, prieteni. Aceasta este Scriptura, înțelegeți?

Acea femeie a acționat în umilință. De ce? În primul rând, ea s-a plecat cu respect: „Doamne, văd că ești proroc.” Și-a acoperit fața și picioarele. Ea L-a recunoscut: „Văd că ești proroc. Noi n-am mai avut nici un proroc de la Maleahi încoace, dar știm că va veni Mesia. Suntem încredințați că într-o zi se va ridica un proroc printre evrei, iar Acela va fi Mesia. Moise a spus că dacă se va ridica un bărbat care spune că este proroc, și ceea ce spune, se împlinește, aceea este dovada că este un proroc adevărat. Același lucru i l-a spus și Ieremia lui Hanania. Dacă ceea ce spune se adevărește, veți ști că este un proroc adevărat. Acum, Tu îmi spui că am avut cinci bărbați, ceea ce este adevărat. Și că acum trăiesc cu altul. Eu știu că trebuie să fii un proroc și știu că este vremea când trebuie să vină Mesia, iar El ne va spune astfel de lucruri.”

Și El i-a zis: „Eu sunt Acela.”

De îndată ce L-a recunoscut, femeia a acționat: a alergat în cetate și a spus: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva acesta este Mesia? Nu treceți pe lângă El, căci stă chiar acolo, la fântână!”

O, în dimineața aceasta pot spune că Același Mesia, este chiar aici în forma Duhului Sfânt. Nu trece pe lângă El, biserică, pentru că El stă aici și face aceleași semne și minuni, aceleași lucrări: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Sunt aceleași semne, trebuie să fie aceleași.

Dacă ați putea muta viața dintr-un dovleac într-o viță-de-vie, atunci vița ar rodi dovlecei. Dacă Viața lui Hristos a fost pusă în tine, prin Duhul Sfânt, vei trăi acea Viață și vei aduce aceleași roade.

Vedeți? Dacă acolo aveți dovlecei și nu struguri, înseamnă că ceva este greșit. Înțelegeți? Scoateți viața aceea afară din voi! Nu trebuie s-o primiți!

Transfuzia este pregătită în dimineața aceasta:

Există o Fântână care este umplută

Cu sânge din venele lui Emanuel,

Iar păcătoșii pot să se afunde acolo.

Acolo se pot cufunda și imitatorii pentru a scăpa de imitație și pentru a lua ceva ce este adevărat. Atunci influența voastră va fi mare printre oameni.

Femeia a acționat.

Într-o zi, Petru a avut o mică îndoială. El și-a închiriat barca unui galilean care nu avea o poziție bună în ochii oamenilor, care spuneau: „Știm că ești samaritean și că ești nebun! Se spune că ești Beelzebul, un ghicitor și că ești stăpânit de un duh rău.” Vedeți, toate bisericile L-au dat afară.

Totuși, El a respectat Cuvântul în întregime. Ar putea spune vreunul dintre voi că nu a fost așa? Să nu spuneți aceasta! El era contra crezurilor lor, dar avea Cuvântul adevărat și a putut să-L dovedească cu Scriptura. Astfel, El i-a întrebat: „*Cine Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 8.46).

Când l-a închiriat barca, Petru a zis: „Poți să mergi în larg, dar să nu arunci năvodul. Noi am pescuit toată noaptea și nu este nimic acolo!”

El a spus: „Să mergem în larg.”

„Dacă acest Om este Mesia, El este un Profet. Așadar, voi duce barca acolo. Apoi a aruncat năvodul zicând: „La Cuvântul Tău îl voi arunca. Eu nu Te cunosc, dar discursul Tău a fost în ordine. Deci, voi arunca năvodul și voi vedea.” Iar când a văzut că năvodul se umple, a zis: „*Doamne, pleacă de la mine pentru că sunt un păcătos.*”

Este același lucru pe care l-a spus și Isaia: „Depărtează-te de mine, Doamne, pentru că sunt un om cu buze necurate și locuiesc printre oameni necurați.” El a văzut că Cuvântul lui Dumnezeu este lucrător atunci când Îl iei pe Dumnezeu pe Cuvântul Său.

Când a fost vindecat, orbul acela nu a putut tăcea. De ce? Era în acțiune. La fel au acționat și Petru și femeia de la fântână. Orbul acela nu a tăcut, ci atunci când fariseii i-au zis: „*Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că Omul acesta este un păcătos,*” el le-a răspuns: „*Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd. Și aici este mirarea, că voi nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii.*” (Ioan 9.25,30). Vedeți? Orbul și-a acoperit fața și picioarele și a acționat. El a spus: „*Doamne, Cine este, ca să cred în El?*” Da, el voia să știe și a dus pretutindeni vestea despre El.

Oamenii de la Rusalii și-au acoperit fețele și picioarele și nu au luat în seamă ce spuneau evreii.

Ei aveau o însărcinare din partea lui Dumnezeu, un Cuvânt al lui Dumnezeu, care le-a cerut să meargă la Ierusalim și să aștepte acolo revărsarea Duhului Sfânt. Ei s-au dus acolo ascultând Cuvântul Lui și au stat în umilință și în rugăciune. Dar bisericile râdeau de ei și spuneau: „În camera de sus sunt adunați un grup deeretici!”

Ei aveau fețele acoperite în prezența Domnului: „O, Doamne, Tu ai dat o făgăduință. Dacă mai există ceva rău în mine, Te rog să mă cureți.” Și deodată au venit jos „aripi de acțiune”, iar ei au acționat. Cei care erau speriați nu au depus mărturie pe stradă, dar ceilalți au ieșit în stradă, vorbeau în limbi și acționau. Erau atât de copleșiți încât oamenii au spus: „*Sunt plini de must.*” Atunci Petru, cel care putea ține drept Cuvântul lui Dumnezeu, a zis: „Ei nu sunt plini de must, ci aceasta este...”

Eu am spus întotdeauna: „Dacă aceasta nu este Acea, voi ține de aceasta până când va veni Acea.” Vedeți? Voi sta pe aceasta până când va ajunge aici Acea, dar cred că aceasta este Acea. În ordine.

Ei au văzut făgăduința lui Dumnezeu împlinită, iar aceasta i-a pus în acțiune.

Ceea ce am văzut noi astăzi: făgăduințele Lui pentru zilele din urmă, dar trebuie să ne pună pe fiecare dintre noi în acțiune. Ceea ce am văzut că s-a întâmplat, ar trebui să pună fiecare suflet în acțiune; ar trebui să ridice aici în Phoenix o astfel de biserică, încât oamenii din Europa să vină aici ca să vadă ce s-a întâmplat. Atunci ei ar spune: „În Arizona există un loc numit Valea Maricopa și acolo este orașul Phoenix. Acolo a izbucnit ceva care va cauza manifestarea celor șapte tunete din Apocalipsa 10, care nici măcar nu sunt scrise în Biblie.”

Puterea lui Dumnezeu, timpul sfârșitului, sunt aici. Îngerul a adunat ce era pierdut, iar noi suntem aici. Amin. Ioan era pe cale să scrie ce au spus cele șapte tunete dar El i-a spus: „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete și nu scrie ce au spus!*” (Apocalipsa 10.4). Dar în acea zi, prin sunetul trâmbiței celui de-al șaptelea înger, îngerul bisericii a șaptea, biserica Laodicea, „*taina lui Dumnezeu,*” totul despre Dumnezeu, faptul că El este Unul singur, va fi descoperit.

Înainte, în timpul marilor bătălii, totul era risipit, dar în această epocă din urmă, totul a trebuit adunat și restituit. După aceasta, un Înger vine jos și spune: „Nu va mai fi timp. Jur pe Cel ce este viu în vecii vecilor că nu mai este timp.”

O, frate și soră, noi suntem aici! Suntem în acel timp. Haideti să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să ne influențeze spre Cuvântul lui Dumnezeu. Să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne influențeze inimile și să nu ne lăsăm influențați de alții. Vedeți? Aceasta ar trebui să ne pună în acțiune cu respect și umilință, pentru că Stâlpul de Foc este din nou printre noi, așa cum a fost odinioară când a scos

afară copiii lui Israel. O, Doamne! Semnele venirii Lui sunt aici, prin faptul că vedem împlinirea Cuvântului Lui, vedem făgăduința Lui: „În zilele din urmă, voi turna Duhul Meu...”

Priviți-i pe prezbiterieni, pe metodiști, pe baptiști! Știați că ei vor veni în această mișcare? Nu înțelegeți Scripturile, fraților? Biblia spune: „Pe când se duceau ele, fecioarele adormite, să cumpere untdelemn, a venit Mirele.” (Matei 25.10).

Am observat că voi, prezbiterienii, spuneți: „Părintele Cutare și Cutare...”, iar catolicii spun la fel, dar nu există așa ceva, pentru că Biblia spune clar: „Să nu numiți pe nimeni „Părinte” pe pământ...” (Matei 23.9). Ei sunt predicatori. Eu le acord tot respectul, dar să nu-i numiți niciodată „părinte.”

Iar voi, cei din convenția oamenilor de afaceri, sper că este printre noi un editor. Cum puteți scrie o declarație pe spatele crezurilor voastre și apoi să spuneți că sunteți interconfesionali? Ar fi bine să scăpați repede de aceasta! Da.

Fiți atenți, fraților! Fecioarele adormite s-au trezit când a venit Mirele, iar strigarea a spus: „Iată, Mirele!” Este aceasta ziua în care trăim? (Adunarea spune: „Amin!”).

Atunci fecioarele adormite: metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, catolicii, s-au trezit, au venit și au spus: „Dați-ne și nouă din uleiul vostru, căci Îl vedem!” Dar ce au răspuns celelalte fecioare: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă!” și în timp ce mergeau să cumpere, a venit Mirele.

Niciodată în istoria bisericilor, niciodată în istoria penticostalilor din ultimii cincizeci de ani, nu a existat un timp în care lumea denominațională să treacă pe lângă aceasta ca acum. Nu realizați că aceasta este ultima chemare? Cu toate acestea, noi mergem înainte la voia întâmplării ca și cum nu s-ar întâmpla nimic: „Glorie lui Dumnezeu, pot dansa în Duhul!” O, Doamne!

Isus a spus: „Mulți vor veni în ziua aceea la Mine și vor spune: „Doamne, nu am făcut eu toate aceste lucruri?” Dar unde este sinceritatea, influența voastră?

Ceea ce am văzut că s-a întâmplat ar trebui să ne pună în acțiune. Noi, asemenea profetului Isaia, am văzut că denominațiunile, care s-au ridicat singure, și-au pierdut locul.

Ce s-a întâmplat cu trezirea care a venit prin Luther? Ce au făcut ei? Doar puțin și s-au organizat, au făcut organizația luterană; au tras o linie și au spus: „Noi suntem luterani! Restul este afară.” Dar Dumnezeu a rupt aceasta prin John Wesley. Dar când John Wesley a plecat, când au plecat Charles, John și Asbury, ei au organizat totul. Ce au făcut? Au tras aceeași linie ca și biserica catolică și au făcut o organizație.

Niciodată nu a existat nici o organizație până la biserica catolică. Ea este mama tuturor. Voi, cei care știți istorie, știți că acesta este adevărul. Totul a început la Conciliul de la Niceea.

Apoi ei au organizat totul. Ce s-a întâmplat? Au murit. Metodistii au murit chiar acolo și nu s-au mai mișcat nicăieri.

Apoi au venit pentecostalii, dar ce au făcut și ei? Adunarea generală cunoscută ca „Adunarea lui Dumnezeu,” apoi s-au organizat. Ce ați făcut? Ați început să vă separați. Apoi au venit unitarienii, cunoscuți ca: „Noua ieșire.” Dar ce ați făcut și voi? Ați mers și v-ați organizat. Dumnezeu i-a dat ceva bisericii, dar voi ați spus: „O, noi avem Duhul Sfânt, iar voi nu aveți nimic!” Fratele meu, Acela este Dumnezeu. Nu vezi? Ce ai făcut? Ai murit chiar pe drum.

În aceste zile din urmă, Dumnezeu a ridicat oamenii de afaceri creștini, dar dacă vor proceda ca ceilalți, vor muri și ei. Așa este. Să nu faceți niciodată aceasta!

Ce? Ce s-a întâmplat? Isaia a văzut un om mare care și-a pierdut influența și a murit. În aceste zile din urmă, noi am văzut că Dumnezeu nu trebuie să ridice un pentecostal, ci poate ridica un prezbiterian, un baptist, pe cineva care nu are nimic a face cu toate acestea. Așa este. *„Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice copii ai lui Avraam.”* (Matei 3.9).

Noi vedem că El a ieșit din rândurile pentecostale și a ridicat un bărbat care nu știa nimic despre voi și v-a făcut de rușine. Dar voi îl refuzați și spuneți: „O, prostii! Prezbiterul m-ar da afară dacă aș face aceasta.” O, frate! Vezi ce ai? Isaia l-a văzut pe Ozia pierzându-și controlul, iar noi le vedem că aceste denominațiuni își pierd controlul. „O, noi suntem mulți!” Așa este, dar Dumnezeu a spus: „Când erați puțini, Îmi dădeți respectul cuvenit. Când erați puțini vă puteam vorbi, dar de când ați devenit atât de mulți, nu v-am mai putut vorbi și apoi a trebuit să mergeți mai departe singuri.”

Așa procedăm noi. Avem o mașină politică și un regim în mișcare. Ei au prezbiteri și alte lucruri care domină totul, iar Duhul Sfânt este dat afară. Dacă încerci să faci ceva contrar doctrinei, ei spun: „O, prostii!” Dar voi să verificați totul cu Cuvântul. Dacă este Cuvântul, credeți-L, dar dacă nu este, lăsați-i în pace, pentru că Dumnezeu va dovedi Cuvântul Său. Așa este.

Vreau să vă spun ceva, dar nu vreau să rănesc pe nimeni. Ozia a fost un om cu influență mare, dar și-a pierdut cumpătul deoarece nu a rămas lângă Cuvânt. Este adevărat? Eu am trăit să pot vedea ziua în care toate aceste denominațiuni își pierd influența pentru că Dumnezeu merge mai departe și ia ceva ce nu are legătură cu voi. Înțelegeți? Noi putem vedea aceasta.

Aceste denominațiuni mari își pierd cumpătul prin crezurile lor. De ce? Pentru că încearcă să

fabrice ceva care să ia locul celor unși. Voi știți că acesta este adevărul. Voi nu veți putea face niciodată aceasta, pentru că Dumnezeu Își va lua unșii Săi, iar voi nu veți putea imita nimic. Cel care unge este Dumnezeu și El alege pe cine vrea.; și condamnă pe cine vrea. El este Cel care judecă; El face alegerea și o ridică, dar noi o respingem și vedem că s-a pierdut influența. Dumnezeu Se mișcă, merge mai departe în umilință, în felul Său smerit și va ridica un grup pentru Numele Său scump, așa cum a promis că va face. Da.

Noi vedem cum marile denominațiuni își pierd locul, la fel ca și Ozia, pentru că încearcă să ia locul celor unși, printr-o dogmă, în loc să ia Cuvântul uns.

Ozia a fost un mare împărat; Dumnezeu l-a făcut împărat, dar când a încercat să ia locul unui preot, a fost pus deoparte.

Noi nu ne putem face nimic. Puteți să faceți episcopi și proroci, etc., dar nu puteți produce nimic. Trebuie să se nască în voi; trebuie să fie Duhul lui Dumnezeu acolo și trebuie să fii rânduie de la întemeierea lumii. „Dumnezeu a hotărât Biserica...” El a făcut ceea ce a făcut, iar când noi încercăm să imităm ceva, ne pierdem influența. O, biserică!

Este ca la un meci de fotbal. Unul are mingea, iar ceilalți jucători încearcă să i-o ia. Tu nu poți câștiga meciul, dar fii un apărător, păzește mingea și nu încerca s-o iei de la celălalt. Dacă spui: „Glorie lui Dumnezeu! Dacă el poate face lucrarea aceasta, aici, într-un colț, Dumnezeu să-l binecuvânteze. Eu sunt unitarian și pot s-o fac și eu; eu sunt trinitarian și o pot face, dar el nu o poate face.” Tu iei mingea din mâna propriilor tăi jucători. Metodistilor, baptiștilor, prezbiterienilor, luteranilor, unitarienilor, trinitarienilor. etc., ce contează dacă mergeți pe o cămilă cu o cocoasă, cu două cocoase, sau cu zece cocoase? Să venim cu toții la această Fântână:

O Fântână plină cu sânge,

Luat din venele lui Emanuel,

Unde păcătoșii pot să se cufunde în El.

Să păzim Mingea! Aceasta este Mingea (Fratele Branham arată Biblia), iar Duhul Sfânt încearcă s-o țină unită. Această Mingea va condamna comunismul, păcatul și nedreptatea, Se va manifesta, Îl va glorifica pe Isus Hristos și Îl va aduce în mijlocul oamenilor. Amin. Cu siguranță. Da, domnilor! Vedenia avută de profet l-a determinat să facă o mărturisire. Dacă ajungi vreodată în prezența lui Dumnezeu și vezi o vedenie adevărată din partea lui Dumnezeu, îți dai seama cât ești de mic. De aceea sunt acum pe Coasta de vest. Înțelegeți? Duceți-vă numai o dată în

prezența lui Dumnezeu și vedeți ce se întâmplă. Vedeți? Ce a făcut acest profet? Mă voi apropia de încheiere. El era un profet, un om influent, un om chemat de Dumnezeu; era mai mult decât un episcop, un prezbiter, un om bisericesc sau un doctor cu un anumit grad, dar a spus: *„Sunt un păcătos, sunt un om cu buze necurate.”* Când acei Îngeri au venit în jurul lui, acest profet a recunoscut că era un păcătos.

Dar femeile noastre pot purta părul scurt și să danseze în Duhul. Însă ce spune Cuvântul: *„Ploaia cade atât peste cei drepecți, cât și peste cei nedrepecți.”* (Matei 5.45).

Oamenii pot să se agațe de organizațiile lor, pot dansa în Duhul și să predice Evanghelia, și Duhul Sfânt să nu fie cu ei! O, frate, ceva este în neregulă. Așa este.

Să nu vă supărați pe mine. Credeți ce spun? Fiți sinceri înaintea lui Dumnezeu în timp ce eu închei aici.

Acest mare profet a spus: *„Sunt un păcătos, un om cu buze necurate.”* Și când a fost gata să mărturisească, a venit curățirea. Ați observat aceasta? El a spus: *„Sunt un om cu buze necurate, deși am chemarea cea mai înaltă pe scara duhovnicească. Sunt un profet al Domnului, dar sunt necurat. Sunt plin de durere pentru că buzele mele nu sunt curate, și îl văd pe Dumnezeul tuturor duhurilor.”* Vedeți că Îngerii care stăteau în prezența Lui aveau fețele acoperite? De aici puteți trage multe concluzii. O, dacă biserica ar putea realiza că Duhul Sfânt este Dumnezeul oricărui duh! Acoperiți-vă fețele și picioarele! Plecați-vă până la pământ! Vedeți, Isaia a mărturisit, apoi a venit curățirea.

Vreau să vă spun ceva, dar să nu simțiți răniți. Curățirea nu vine niciodată printr-un crez, ci vine prin Foc. Curățirea nu vine prin ceea ce spune o carte, nici prin ceea ce spune X sau Y, ci vine prin Foc. Îngerul a mers, a luat Foc de la Altar și l-a pus pe buzele profetului. Curățirea vine prin Duhul Sfânt și foc, nu printr-o diplomă sau prin orice alt grad, așa cum a spus Paris Reidhead cu puțin timp în urmă, după ce a primit Duhul Sfânt: *„Frate Branham, am atâtea grade încât aș putea să umplu peretele acesta.”* Dar unde este Dumnezeu în toate acestea? S-au înșelat profesorii?”

„Eu, un om cu șapte clase să spun că profesorii s-au înșelat? Eu cred că aveau dreptate în ceea ce învățau, dar nu au învățat destul,” am răspuns eu.

Ca bărbatul care mânca pepene verde și a spus: *„Bucata aceea a fost bună, dar mai este ceva?”* Să-i dai o bucată, iar restul s-o iei de la el. Vedeți? Este ca și cum ai hrăni un canar cu multe vitamine, ca să aibă pene frumoase, oase sănătoase și să fie o pasăre puternică, iar apoi îl pui într-o cușcă. El nu va putea folosi nimic din ceea ce are.

Lăsați-l să fie liber! Lăsați-L pe Dumnezeu să lucreze la el și să-l pună în acțiune, dacă este gata să-și acopere picioarele. Așa este. Dar amintiți-vă că nu va funcționa până când nu vă veți acoperi picioarele. Dacă te ridici și spui: „Am o adunare, sunt unitarian, sunt așa și așa...” Tu stai acolo degeaba și faci vânt fără să ajungi nicăieri. Dar dacă îți acoperi picioarele, fața și acționezi, vei spune: „Doamne Isuse, sunt aici!”

Prima dată vine curățirea, iar după curățire urmează însărcinarea. O, da! Prima dată mărturisirea și curățirea, apoi însărcinarea. Isaia a fost curățat prin Foc, iar după ce a fost curățat, a strigat: Doamne, sunt aici, trimite-mă!”

O, biserică, haideți să nu pierdem influența! Să ne acoperim fețele, în dimineața aceasta, și să spunem: „Doamne, sunt un nimic. Modelează-mă și înnoiește-mă, fiindcă sunt jos, în Templu. Lasă-mă să-mi acopăr picioarele, Doamne, fiindcă sunt nimic și sunt gata să uit tot ce știu. La fel ca Pavel, nu mai știu nimic în afară de faptul că Hristos m-a salvat prin crucificarea Sa. Ajută-mă, Doamne, să mă smeresc.”

Când te ridici cu o mărturisire adevărată, urmează o curățire adevărată și vine întrebarea: „Cine va merge pentru Noi?” Iar tu poți răspunde ca Isaia: „Sunt aici, trimite-mă!” Atunci viața ta va influența familia ta, pe vecinii tăi, biserica ta.

Pune unul sau doi creștini buni în biserică, ce sunt cu adevărat în clocot pentru Dumnezeu, și ei vor face mai mult decât ar putea face patruzeci de treziri. Așa este. Un creștin bun și curat, care poate fi un exemplu și a cărei față strălucește de slava lui Dumnezeu, plin de bunătate și smerenie, și care stă în prezența lui Dumnezeu. Când cineva este bolnav, acea persoană va fi chemată să se roage pentru acel bolnav. O, voi puteți să râdeți de el, să spuneți că are cauciucul dezumflat, etc.; puteți spune toate aceste prostii, fiindcă atunci când vă va lovi moartea, când lupta va înceta, veți ști cine a fost acea persoană sinceră din biserică.

Spuneți: „Sunt aici, Doamne, trimite-mă! Lasă ca influența mea să se vadă asupra celorlalți, Doamne, fiindcă pentru mine a trăi este Hristos, iar a muri este un câștig.” Lasă ca acest Cuvânt să mă influențeze. Doamne, rugăciunea mea este ca în timp ce mă aflu aici, în Valea Maricopa, în această mică vale însoțită, să fiu în legătură cu Fiul lui Dumnezeu, care va împrăști strălucirea Duhului Sfânt de-a lungul văii, și îi va determina pe frați și pe surori, și chiar și pe păcătoși, să găsească această Fântână plină de sânge.

Să mergem cu toții în această parte a Templului, unde putem recunoaște că suntem necurați și să trăim o viață care îi va determina pe ceilalți să-L iubească pe Hristos.

Să ne rugăm.

În timp ce avem capetele plecate vom murmura o cântare. Eu nu pot cânta, dar dacă doriți, puteți murmura cu mine, iar eu vă voi spune versurile:

Când cărbunele de foc l-a atins pe profet,

Făcându-l mai pur decât orice de pe lume,

Când Glasul lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

Atunci el a răspuns: „Stăpâne, sunt aici, trimite-mă!”

Vorbește, Domnul meu.

Cu toții împreună:

Vorbește, Domnul meu,

Vorbește, iar eu voi răspunde repede

Vorbește, Domnul meu.

Vorbește și eu voi răspunde:

Stăpâne, sunt aici, trimite-mă pe mine!”

Acum ascultați:

Milioane de oameni mor în rușine și păcat,

Ascultați plânsetul lor trist și amar.

Grăbește-te, frate, grăbește-te și salvează-te!

Răspunde repede: „Stăpâne, sunt aici!”

Toți care doresc să meargă, să ridice mâna:

Vorbește, Domnul meu! Vorbește, Domnul meu!

Vorbește, iar eu voi răspunde repede.

Vorbește, Domnul meu! Vorbește Domnul meu,

Vorbește și eu voi răspunde:

„Stăpâne, sunt aici, trimite-mă pe mine.”

Tată ceresc, fie ca aceasta să fie dorința inimii noastre. Cu adevărat, milioane de oameni mor în rușine și în păcat. Chiar și aici, în orașul Phoenix, sunt mii de oameni care mor în păcat. În dimineața aceasta, noi stăm aici, înveliți în prezența Duhului Sfânt, și toți suntem conștienți de prezența Lui măreață. Îl simt în inima mea și Îl simt deasupra oamenilor.

O, Doamne, ajută-ne să primim și noi o vedenie în care să putem vedea sfințenia lui Dumnezeu și cât de mici suntem noi. Fie ca stâlpii Templului să se miște în prezența Ta, Doamne. Fie ca puterea Duhului Sfânt să ne scuture atât de tare, Doamne, încât nu numai stâlpii Templului să fie mișcați, ci și stâlpii inimii noastre, stâlpii nepăsării noastre, ca să se deschidă ușa pe care poate intra Duhul Sfânt. Îngăduie ca piatra necredinței să fie îndepărtată, Doamne, și ajută-ne să răspundem repede: „Stăpâne, mă smeresc înaintea Ta ca să pot fi o influență bună pentru ceilalți.”

Binecuvântează această adunare și adunările care vor urma, fiindcă aceste biserici, frații mei, m-au chemat să vorbesc în mijlocul lor. O, Doamne, Te rugăm să aprinzi fiecare candelă. Îngăduie ca peste Phoenix să vină o Lumină mare și să aibă loc o trezire mare. Îngăduie ca această trezire să fie în toate bisericile, peste toți oamenii, în toate locurile și în toate denomițiile.

Multe din aceste suflete scumpe aflate pe străzi, caută, pribegesc și așteaptă să vadă Viața lui Hristos manifestat în mijlocul poporului Său. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne.

Noi nu putem influența tot orașul, așa ceva este greu de făcut, deoarece grâul și pleava sunt împreună. Dar ajută-ne, Doamne, să fim atât de înflăcărați încât să încercăm să aprindem candela în fiecare zi, prin faptul că mărturisim despre Tine, făcând ceea ce-i va influența pe ceilalți și-i va determina să Te cunoască și să Te iubească deoarece Tu ești Viața. Dă-ne această binecuvântare, Te rugăm.

Binecuvântează-i pe fratele și sora Williams de aici, pe care îi iubim pentru că sunt slujitorii Tăi. Doamne, noi credem în smerenie, iar ei se închină la picioarele Tale. Suntem atât de bucuroși să vedem cum lucrezi în familia lor, cu ficele și fiul lor. Cât ești de bun cu ei!

Binecuvântează-l pe fratele Rose și pe ceilalți de aici, pe frații mei predicatori și pe surorile mele, pentru că sunt copiii Tăi. Ajută-mă, Doamne, pentru că vreau să pun și eu umărul alături de ei și să prezez înaintea. Doamne, ajută-mă să stau acolo și fă Tu presiunea.

Încredințăm totul pe brațul Tău și ne încredințăm și pe noi în mâna Ta, în timp ce mergem mai

departe și Te rugăm să faci o mare trezire. Îngăduie ca frații mei predicatori să învețe ceva de aici, și de îndată ce se va încheia această adunare, să meargă și să-și pună bisericile în clocot. Ajută-ne să aprindem acest foc, Doamne și fie ca Duhul Sfânt să înflăcăreze acele flăcări până când întreaga comunitate va arde în Focul de la Rusalii. Te rugăm să ne dai aceasta, și ne încredințăm în mâna Ta în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult, fiindcă este aproape amiază. Cred că vom putea rămâne și la Cină. Sunt foarte recunoscător că sunt aici, iar frăția și cooperarea voastră înseamnă mult pentru mine.

Fraților, câți dintre voi sunt din bisericile în care voi merge săptămâna aceasta? Ridicați mâinile. Este bine. Vă mulțumesc. și vă invităm pe toți la adunările din săptămâna aceasta.

Acum predau serviciul fratelui Williams, pentru încheiere. (Fratele Williams spune: „Poți face aceasta mai bine decât mine.”). În ordine.

Atunci să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Câți dintre voi vor să meargă la altar în dimineața aceasta, și vor cu adevărat o chemare la altar în inima lor? Ridicați mâna și spuneți: „Doamne, ajută-mă să fiu ceea ce trebuie să fiu, pentru că eu sunt lutul, iar Tu ești Olarul.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În timp ce lăsați mâinile jos, vreau să vă întreb dacă este ceva care nu l-a primit pe Hristos? Poate ai fost sub o influență care nu a fost bună deloc.

Poate nu l-ați acceptat niciodată și nu ați dorit să spuneți în dimineața aceasta: „Doamne, lasă Cuvântul să mă cufunde astfel încât să-mi acopăr fața și picioarele în smerenie și să îngenunchez la altarul Tău până când serafimii vor aduce slava lui Dumnezeu în sufletul meu și mă vor acoperi cu Focul Tău sfânt.” Doriți să ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham roagă-te și pentru mine, fiindcă am nevoie de rugăciune.”? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cei care ați ridicat mâna, ați luat o decizie în inimile voastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Altcineva? Să ridice mâinile și câteva din surorile noastre și să spună: „Frate Branham oamenii spun că ești un urâtor al femeilor, dar eu nu cred aceasta. Dimpotrivă, cred că mă iubești pentru că sunt sora te.” Sigur că te iubesc, soră, dar încerc să-ți spun adevărul. Eu nu vreau să fii influențată de Marilyn Monroe, ci vreau să fii influențată de Isus Hristos și de Cuvântul Lui. El este Cuvântul. Dacă Cuvântul nu te influențează, nu o poate face nici Hristos deoarece El este Cuvântul. Voi știți aceasta.

Cu puțin timp în urmă am avut o vedenie: Eram în pădure și patrulam. Am văzut două femei, iar una dintre ele i-a zis celeilalte: „Soră, crezi că este corect ca fratele Branham să strige așa la noi? Dacă ar fi Isus aici, El nu ar face aceasta.” Eu stăteam chiar acolo, dar ele nu știau cine eram, așa că le-am zis: „Omul acela trebuie să aibă dreptate. Nu contează dacă L-ați văzut pe Isus, nici dacă este sau nu aici, El nu-Și poate schimba Cuvântul, pentru că dacă ar face-o, ar fi la fel ca noi.”

„Da, aceasta așa este,” au răspuns ele. Frate și soră, nu puteți vedea că Hristos este drept și nu-Și poate schimba Cuvântul? El este Cuvântul.

Mai este cineva? Ridicați mâna și spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham. Roagă-te pentru mine fiindcă știu că sunt greșit.” Vreți să ridicați mâinile? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Este în ordine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți sinceri și faceți totul din inimă.

În următoarele nopți aș vrea să vorbesc despre lucrurile care vin din inimă. De aceea sunt aici și în dimineața aceasta. S-a întâmplat ceva, este Ceva care m-a chemat aici în Arizona. Sunt aici pentru ceva.

Milioane de oameni mor în rușine și păcat

Ascultați plânsetul lor trist și amar.

Ce-i determină pe oameni să facă lucruri greșite? Faptul că în ei este o sete. Dumnezeu îi determină să înseteze după El, dar ei încearcă să satisfacă această chemare sfântă cu lucrurile lumii, devenind membrul unei biserici, mergând la dans sau făcând alte lucruri de felul acesta. Ce fac ei? Îl lasă pe diavol să-i satisfacă prin lucruri care de fapt nu le satisfac sufletul. O, Doamne, îndepărtează aceasta în această dimineață.

Mi-ar plăcea să văd grupul acesta de oameni uns cu Duhul Sfânt. Mi-ar plăcea să se întâmple ceva care să ne ia de aici, pe mine și pe tine, pe noi toți, și să plecăm de aici sub influența Duhului Sfânt, ca să câștigăm suflete pentru Isus Hristos. Am văzut ridicate vreo treizeci de mâini. Ei vor să vină să se pună în ordine cu Dumnezeu, dar există cel puțin opt sau zece suflete care sunt păcătoase și nu L-au acceptat niciodată.

Să ne rugăm. Credeți din adâncul inimii voastre pentru că tot ce puteți face este să credeți. Restul trebuie să facă Dumnezeu. „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar aceasta i s-a socotit ca neprihănire.” Aceasta a fost tot ce a putut face Avraam: el a trebuit să creadă, iar Dumnezeu a trebuit să facă restul. Vedeți? Tot ce puteți face voi este să credeți.

Acum plecați-vă capetele cu sinceritate, pentru un moment de rugăciune.

Doamne Dumnezeule îmi dau seama că dacă ar fi doar o pereche de mâini, ce fel de rugăciune aş fi putut înălța pentru acea persoană? Doar cum mi-ar fi condus Duhul Sfânt inima.

Odată, am stat și eu în locul unde stau ei, eram un păcătos și nu-L cunoșteam pe Hristos sau salvarea. Dar într-o zi, Te-am acceptat, Doamne. Nu voi uita niciodată ziua aceea, pentru că mi-a schimbat viața. Știu că aceasta nu este contrar Cuvântului, ci este conform Cuvântului.

Tată, în felul meu umil de a face lucrurile, Te rog să-i primești pe cei care au ridicat mâna. Doamne, Te rog să-i primești și pe cei care nu au ridicat mâinile dar sunt în nevoi. Scoate afară toată lumea; scoate dorințele acestei lumi; scoate-le din frații și surorile mele. Scoate-le din mine, Doamne, pentru că și eu sunt ca ei. Noi toți suntem în Templul lui Dumnezeu și vedem cât suntem de mici și neînsemnați, și cât de mare ești Tu.

O, Doamne, fii milostiv cu păcătoșii aceștia, fiindcă mijlocesc pentru noi toți. Ia acest grup, ia-mă și pe mine, Doamne, și curăță-ne. Fă-ne făpturi noi, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Te rog să-i primești, pentru că-i predau Domnului și mă predau și pe mine. Predau căile mele, gândirea mea, felul meu de a face lucrurile. Ajută-mă să nu mai am gândurile mele și să nu mai merg pe căile mele. Îngăduie ca totul să fie curățat, astfel ca de acum înainte să am numai gânduri curate și sfinte. Îngăduie ca toată viața mea să fie viața Lui. Vorbește prin mine, și atunci voi spune numai ceea ce spui Tu.

Tu ai hotărât ca Evanghelia Ta să fie predicată de oameni. Ai fi putut să hotărăști ca ea să fie predicată de vânt; ai fi putut să rânduiești să fie predicată de soare sau de lună, dar Tu l-ai ales pe om. Nimeni nu poate schimba aceasta, de aceea Tu îi aștepti pe oameni. Nu aștepti stelele, pentru că ele Te ascultă. Și vânturile Te ascultă, Doamne, dar noi oameni nu suntem buni și nu Te ascultăm. Te rugăm să ne ierți, Doamne. Ne vei ierta?

Iartă-ne și fă-ne pe toți predicatori, pe fiecare în felul lui și la locul lui, ca să poată face ce este bine. Ne încredințăm pe brațul Tău și Te rugăm să ne faci slujitorii Tăi, predicatori ai Cuvântului, fiindcă Te rog în Numele lui Isus Hristos.

Tu ne-ai învățat pe toți că trebuie să ne rugăm așa:

Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; făcă-Se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre precum iertăm și noi greșiților noștri. Amin.

Să nu vă lăsați niciodată.

Lui i-a păsat de tine.

Lui i-a păsat de tine

Lui i-a păsat de tine,

Prin lumină și întuneric,

Lui i-a păsat de tine.

Nu ne-a arătat El aceasta? Să ne prindem de mâini. Spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.”

Lui i-a păsat de tine...

- Amin -